

VESLANJE ROWING

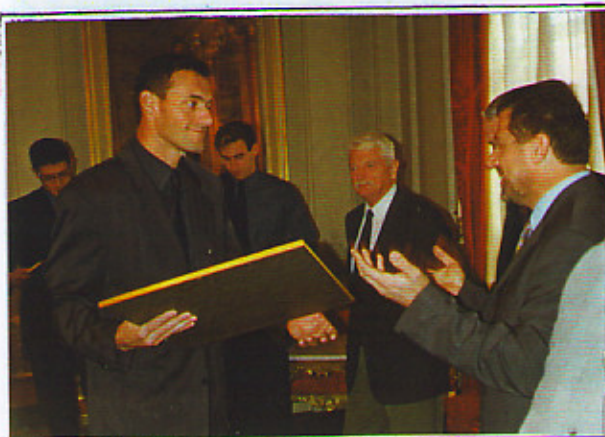

GODINA X
BROJ 2

VELJAČA 2001
FEBRUARY 2001

Krešimir Čuljak i gradonačelnik Milan Bandić

Gradonačelnik Milan Bandić čestita članovima osmerca u palači Dverce.

Tomislav Smoljanović prima plaketu.

Veslački djelatnici, Gajšak, Matoc, Bralić, Barin i Emeršić na prijemu u Dvercima.

Silvio Petriško prima uručenu plaketu.

Zagrebački dio brončanog osmerca s plaketama grada Zagreba u Dvercima.

Igor Francetić prima plaketu grada Zagreba od gradonačelnika Milana Bandića.

Razgovor veslačkih djelatnika Gajšak, Barin, Matoc i predsjednik HVS-a Zdravko Juržec u razgovoru s Milanom Bandićom, Josom Čorkom i Antunom Vrdoljakom.

Pred dolazak na prijem članovi osmerca razgovaraju s Josom Čorkom.

VESLANJE- D AVIRON – ROWING – RUDERN – CANOTTAGGIO

VESLANJE - ČASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA
D AVIRON - MAGAZINE DE LA FEDERATION CROATE D AVIRON
ROWING - JOURNAL OF THE CROATIAN ROWING FEDERATION
RUDERN - ZEITSCHRIFT DES KROATISCHEN RUDERNVERBANDES
CANOTTAGGIO - PERIODICO DELLA FEDERAZIONE CROATA DI CANOTTAGGIO

Godište 10

Veljača

Broj 2 (79)

Volume 10

February

Number 2 (79)

K A Z A L O – C O N T E N T

MOJ CILJ OSTAJE ISTI	4
RAZGOVARALI SMO S DOMAGOJEM JELIĆOM	5
ZAGREBAČKA ŠKOLA VESLANJA	8
OLIMPIJCI KOD BANDIĆA	9
PRVA SKUPŠTINA VESLAČKIH SUDACA	10
TRIJUMF ČASNIKA ŠKOLE UČILIŠTA HRM ...	11
VESLAČKI MARATON – RIJEKA	12
VESLAČKI MARATON – SPLIT	13
SAŽETO IZVJEŠĆE S 1. SJEDNICE NOVOIZAB- RANOG IZVRŠNOG ODBORA HVS-A	14
REAGIRANJA	15
VESLANJE DANAS VODE KUKAVICE	16
CRNI OBLACI ILI RAZVEDRAVANJE	17
BRANIMIR VUJEVIĆ NAJBOLJI ŠPORTAŠ ZADRA	18
PRIČA O KRALJEVSKOM OSMERCU (TREĆI NASTAVAK)	19
S RUBA VESLAČKE STAZE	26

Prva stranica: 1. Nositelji medalja s Svjetskog juniorskog prvenstva u Zagrebu 2000. ; Domagoj Jelić, Ante Kušurin i Mario Vekić. 2. S ergometarskih natjecanja u Zagrebu ; Krešimir Ivković, Domagoj Jelić i Ante Kušurin. 3. Treninzi u zimi i magli na Jarunu (Domagoj Jelić – 2000.). 4. S proljetne daljinske regate ; Domagoj Milaković, Domagoj Jelić i Kristijan Karlović. 5. Što ga očekuje u budućnosti ? 6. Domagoj Jelić, kad je počeo osvajati državna prvenstva kao mladi junior. 7. Tri najbolja juniorska skifista svijeta u 2000. godini ; Sigatas Klarauskas, Marco Ragazzi i Domagoj Jelić na pontonu nakon održane trke skifova finale.

Veslanje / D Aviron/ Rowing/Rudern/Canottaggio

Časopis Hrvatskog veslačkog saveza/Journal of the Croatia Rowing Federation

Glavni urednik/Editor-in-chief : Rudolf Starić

Osnivač/Founder : Veslački klub Croatia/ Rowing Club Croatia

Izdavač/ Poublisher:Hrvatski Veslački Savez/ Croatia Rowing Federation

Urednički odbor/Editorial boards : Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Juraj Gamulin, Damir Marković, Boris Polić, Milivoj Slapničar, Rudolf Starić, Srećko Šuk, Igor Velimirović

Stručni savjetnik/Expert adviser: prof. Srećko Šuk

Adresa uredništva /Editorial office: RUDOLF STARIĆ, 10020 ZAGREB, REMETINEC, LANIŠTE 14 B, HRVATSKA / CROATIA, TELEFON 038/01/ 6141 – 553

Rukopisi se ne vraćaju

Moj cilj ostaje isti – olimpijska medalja

U mojoj 11-oj godini mama Miroslava je htjela da se upišem u konjički klub, a tata Janko je navijao za veslanje. Meni je bilo svejedno, glavno je da ne bude neki šport s loptom. Nakon što sam 1995. bio treći na svijetu shvatio sam da mogu i do Olimpijskih igara, a sada nakon njih sanjam olimpijsku medalju

Nakon što je u Luzernu, zajedno s Ivanom Jukićem u dvojcu na pariće, izborio pravo sudjelovanja na Olimpijskim igrama u Sydneyu, postalo je jasno da će biti biran i za najboljeg športša Karlovca za ovu godinu. No, to nimalo nije umanjilo njegovu radost nakon rezultata provedene ankete i proglašenja za prvog športša Karlovca u 2000. godini.

– Četiri sam puta bio drugi i jedva sam dočekao da prevladam to još jedno mjesto. Karlovac je grad športa i tu nije lako biti najbolji zato se radujem ovom proglašenju, komentira svoj izbor Jarnjević.

Što nam možeš reći o sebi?

– Imam 22 godine, veslač sam »Korane« već 11 godina, studiram prometnu znanost, a imao sam sreću da sam odabrao divan šport. Mama je htjela da se učlanim u konjički klub, a tata u veslački. Meni je bilo svejedno, glavno da se ne bavim nekim športom koji se igra s loptom.

Što su te nakon Sydneya pitali najčešće?

– Interesiralo ih je obično kako je bilo na otvorenju Igara, atmosferi u olimpijskom selu i općenito o dojmovima. Naše kolege kad su čuli da smo iz Hrvatske odmah su to povezali s nogometnom reprezentacijom, sa Šukerom, te Goranom Ivaniševićem i Ivom Majoli.

Rezultati su nadmašili uloženo

Jesu li Olimpijske igre tvoj maksimum, kraj ili početak novog razdoblja?

– Kad sam 1995. osvojio treće mjesto na svijetu počeo sam sanjati Olimpijske igre. Danas je moj cilj olimpijska medalja i sve ću podrediti tome. Imam podršku svoje obitelji, djevojke Marine, trenera Kатуšina i ljudi do čijeg mi je mišljenja osobito stalo. Stekao sam potrebno samopouzdanje i u svaku utrku ulazim sa željom i vjerom u pobjedu. S Jukićem se izvrsno slažem i vjerujem da bi na jednoj od sljedeće dvije olimpijade mogli odnijeti medalju.

Mišliš li da su tvoji uspjeti doprinjeli većoj popularizaciji veslanja u Karlovcu?

– Budući da je naš osmerac brončani, veslanje je malo dobilo na rejtingu u Hrvatskoj pa tako i u Karlovcu. S obzirom na naše rezultate i na ovaj zdravi šport u njega se, nažalost, premalo ulaže. Od moje generacije s kojom sam počeo, ostao sam sam. Mišljenja sam da u mladog, nadarenog i upornog športša treba što ranije početi ulagati, a ne dozvoliti osipanja. Rješenje vidim kroz stipendije koje bi bile sitan znak pažnje društva prema mladom čovjeku i njegovim odricanjima. Rezultati karlovačkih športša su u cjelini daleko veći nego li sredstva i pozornost koju oni zaslužuju.

• Nova godina je pred nama. Kakvi ti planovi i natjecanja predstoje?

– Ne mogu ništa reći o novoj sezoni tamo negdje do kraja siječnja. Realni su izgledi da ću otići na studije u SAD, u New York. Nastavio bih veslati, a za reprezentaciju bi nastupao u pauzi faksa, između lipnja i rujna mjeseca.

Nisu nas svi podjednako cijenili

Ima li nešto što te smeta?

– Nakon olimpijskih igara gdje smo Jukić i ja bili 14. u javnosti je prevladalo mišljenje da to i nije »Bog zna što« jer se cijeni i veliča samo medalja. To me jako smeta jer smo puno truda i napora uložili da među 100 ekipa iz Svjetske veslačke federacije uđemo među 16 i odemo na Olimpijadu. Već je to velik uspjeh za malu zemlju poput naše. Ali, novinari nisu stvorili takvu atmosferu nego, naprotiv.

Gdje vidiš svoje pričuvene mogućnosti?

– Nekoliko sam puta htio napustiti veslanje, a zadnja kriza bila je prošlu jesen. Nju sam nadvladao potpomognut od obitelji, a nakon Olimpijade svjestan sam svojih mogućnosti. Još većim radom i odricanjem vjerujem da će doći još bolji rezultati. Trener misli da su mi najveće re-

zerve u glavi, a ja znam da moram još poraditi na dobivanju još veće mišićne mase jer, ne samo da sam na Olimpijadi bio jedan od najmlađih, nego i najmršavijih veslača.

I za kraj tvoja poruka našim čitateljima.

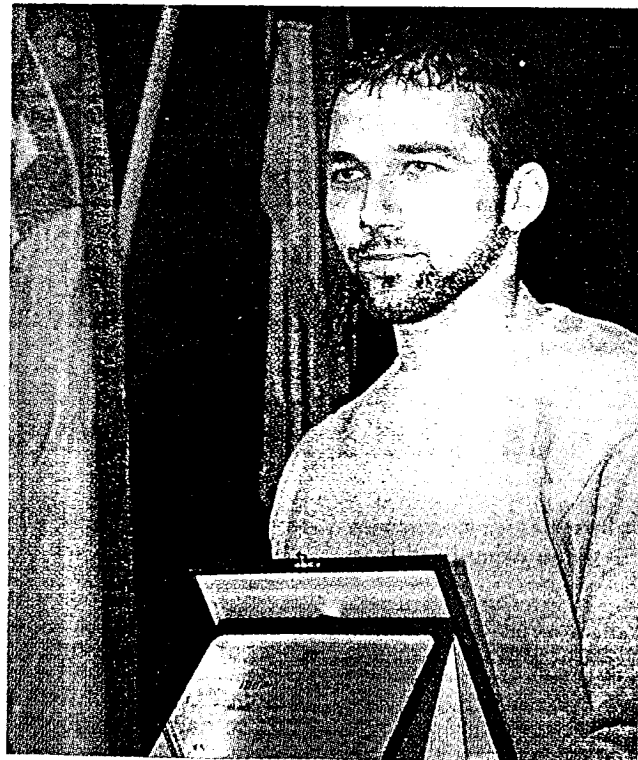
– Čitateljima »Kaš-a« že-

lim sretan Božić i Novu godinu, a karlovačkim športšima da ustraju na postavljenim ciljevima te da im se u što većoj mjeri i ostvare.

Zelimir PRPIĆ

Športša godine a među njima i Tihomir Jarnjević, 14. mjesto na olimpijadi u dublu s Jukićem.

NAPUŠTA KARLOVAC I ODLAZI NA STUDIJ U SJEDJENJENE AMERIČKE DRŽAVE – Tihomir Jarnjević
Snimio R. FAJT

Razgovarali smo s Domagojem Jelićem, brončanim s prošlog Svjetskog juniorskog prvenstva u Zagrebu

Želio bih veslati s Kušurinom ali tu odluku prepuštam trenerima

Kako je Domagoj bio bolestan dogovor o razgovoru «otpu-ovao» je u novi treću milenij. I tako smo se jedne siječanjske večeri konačno našli u prostorijama Mladosti lice u lice. Domagoj Jelić i ja, glavni urednik «Veslanja». Istina bog, poznajemo se već godinama, ali suočeni važnošću razgovora neka neprimjetna napetost nalazila se u zraku. Konačno to je Domagoju prvi intervju za novine, ako izuzmemo kratke izjave koje je davao novinskim medijima nakon osvajanja brončane medalje na SJP-u u Zagrebu prošlog ljeta.

Zašto baš njega intervjuirati? Ovog mladića pratilo sam godinama, od njegovih početaka. Kao osoba naoko je zatvoren ali bezpogovorno izvršava svoje sportske zadatke. Što znači voziti skif, gdje jedan i samo jedan veslač odlučuje o svojem uspjehu ili neuspjehu nije potrebno govoriti. Konačno njegov rezultat je najbolji do sada postignuti od plejade naših veslača, koji su nastupali na svjetskim juniorskim. Možda će ovaj intervju potaknuti i druge naše mlade veslače da odluče dostići a možda i prestići danas, sutra Domagoja, jer trebalo je 29 godina od 4. mjesta Nejaka na Bludu ili 17. godina od 4. mjesta Valčića u Vichyu da se nađe mladić koji je stigao do stepenice više. **TREĆEG MJESTA.**

Koliko mi je poznato, ovo ti je prvi intervju onaj pravi za novine, je li?

Točno je – bio je odgovor kratak i odriješit, te u iščekivanju novog upita. Oho, pomislio sam, ako će odgovoriti i dalje tako kratko, onda će samo moje jedno pitanje biti dulje nego njegovih odgovora.

- A kakve su ti to tablete koje držiš u ruci? Osim toga pomalo i šmrcaš?

- Za grlo. Prehladen sam, znate bronhije, te već ne treniram par dana, ali se nadam da će sve dolje u Splitu proći na pripremama.

- A reci mi, gdje si dočekao Novu Godinu?

- Kod kuće u Zagrebu. Došlo je pola razreda a i dečki iz veslanja. Bio je to pravi tulum.

- A roditelji?

- Njih sam poslao na skijanje. Još su uvijek tamo.

- Odlično. A da sada razgovaramo malo ozbiljnije. Reci mi kad si prvi puta čuo za veslanje?

- Moj tata i gaja (Zdravko Gajšak) bili su prijatelji s posla i tako sam došao u Mladost. Prije sam igrao tenis četiri godine a bavio sam se s takevondoum, klizanjem i gimnastikom. Ali tata je htio da se bavim nekim težim i napornijim sportom.

I je li ti sada «žao» zbog toga?

- Nije – bio je opet kratak odgovor.

- I onda je počela škola veslanja?

- Da. Prvi «koraci» bili su kod Gorana Nuskerna, ali to je bilo samo par tjedana. Kasnije me preuzeo Tomo Gregov.

- Kad si osvojio brončanu medalju, posebno si spomenuo svog trenera gregova u jednoj svojoj izjavi.

- Da, on je bio posebno uporan, jer ja sam vam dosta tvrdoglav. On je bio još tvrdoglaviji. Uporno me zvao danima i ja sam počeo opet trenirati. Za tri tjedna bilo je prvenstvo

Hrvatske i stavio me u gig. U gigu su veslali Šepak, Žigić, Mikec, ja i kormilar Topličan. Bila mi je to prva regata u životu i osvojili smo prvo mjesto. Bili smo presretni, vidjevi da nešto vrijedimo i tako sam nastavio veslati. Kasnije me trenirao Joško Kostelić a onda sam se opet našao kod Tome.

Prvu medalju Domagoj Jelić osvojio je 1996. u četvercu skul. Na prvenstvu hrvatske u kadetima.

1 X JMA – ELIMINACIJE – 2.8.

1.	LITVA	SIGATAS KLERAUSKAS	7.07.66
2.	ČEŠKA	MARTIN PAVELKA	7.09.87
3.	HRVATSKA	DOMAGOJ JELIĆ	7.20.37
4.	POLJSKA	MICHAL STAWOWSKI	7.23.08
5.	JUGOSLAVIJA	ALEKSANDAR KOVAČ	7.26.64

1 X JMA – REPASAŽ – 3.8.

1.	UKRAJINA	STANISLAV VERBITSKY	7.14.34
2.	HRVATSKA	DOMAGOJ JELIĆ	7.18.06
3.	SLOVENIJA	ERIK KRAJCAR	7.25.77
4.	NIZOZEMSKA	ANNE BRAAKSMA	7.32.00

1 X JMA – POLUFINALE – 4.8.

1.	HRVATSKA	DOMAGOJ JELIĆ	7.05.65
2.	DANSKA	CARSTEN FINDERUP	7.05.72
3.	ŠVICARSKA	MARC STOFFEL	7.05.95
4.	ESTONIJA	IGOR KUZMIN	7.06.44
5.	SLOVAČKA	TOMAS KUBLA	7.07.88
6.	NJEMAČKA	MARTIN BAHL	7.19.31

1 X JMA – FINALE A – 5.8.

1.	ITALIJA	MARCO RAGAZZI	6.59.75
2.	LITVA	SIGITAS KLERAUSKAS	7.03.40
3.	HRVATSKA	DOMAGOJ JELIĆ	7.05.16
4.	ČEŠKA	MARTIN PAVELKA	7.05.40
5.	DANSKA	CARSTEN FINDERUP	7.08.52
6.	AUSTRALIJA	MITCHELL PUNCH	7.12.12

1997. osvojio osvojena je prva medalja u skifu na prvenstvu Hrvatske.

- I onda je došla 1996. ?

-Na prvenstvu Hrvatske veslali smo četverac skul kadeti i osvojili smo prvo mjesto. U posadi su bili Žigić, Richter, Črnjak i ja. Nisam očekivao da ćemo uspjeti ali pobijedili smo.

- I onda si nastavio veslati skig kod Gregova ?

- Nisam htio vježbati skif ali Tomo je bio uporniji od mene. Stalno me tjera u njega a ja sam htio veslati dubl s Mijačikom.

- Došla je 1997., nekako prijelomna za tebe ?

- Prvenstvo Hrvatske bio mi je cilj. Tamo sam nastupio u dvije discipline u skifu i četvercu skulu. Žigić, Tomšić, Mijačika i ja smo osvojili prvo mjesto a ja također i u skifu.

- Jesi li vjerovao da ćeš biti prvi tada u skifu ?

- Ne nisam bio siguran u sebe. Ja vam se bojim svakog protivnika a na početku svake trke imam veliku tremu. Moji protivnici su bili odlični Sebastijan Kanjer i Ninoslav Fratrić. Nisam vjerovao da ću ih pobijediti ali se dogodilo. Uh što sam bio sretan.

- A kako su tekle zimske pripreme ?

- Na zimskim pripremama opet sam veslao skif kojeg ne volim. Rađe bi dubl, ali morao sam slušati.

Međutim u 1998. godini veslao si s velikim oscilacijama?

-Tada me je preuzeo trener Gajšak. Forsirao me isključivo u skifu. Na Croatia opennastupio sam za mlade juniore i bio prvi. Pobijedi sam Ružića iz Rijeke. U Muenchenu sam u svojoj skupini bio prvi. Na Bleđu u jednoj trci prvi a u drugoj peti. Na regati u Linzu bio sam loš. Došlo je i prvenstvo Hrvatske. Tamo su me oderali Ružić, Vekić i Josipović. Bio sam tek četvrti. Prva godina u mlade juniorskoj kategoriji bila mi je vrlo loša. Bolje je da se ne sjetim.

-Prije nego što prokomentiramo 1999. godinu, primjećujem da malo govoriš o rimenu. Zašto ?

-Skul mi više paše. Leži mi i rimenu ali sam za njega nezainteresiran.

- Dobro onda krenimo u 1999. Te godine imao si mnogo regata u «nogama» ?

-Bio sam solidan na ergometrima. Na prvoj daljinskoj pobjedio me Kušurin a na drugoj bio sam prvi u skifu. Došla je i Croatia open. U prvoj trci pojeđio me vekić a u drugoj sam prvi. Tada sam se odužio Kušurinu. Na proljetnoj regati u dublu s Mijačikom bili smo drugi a u skifu prvi. Uspio sam tada pobijediti kanjera. U Muenchenu je bilo odlično. dva puta prvi. Zatim sam se našao u Hazewinkelu. Popić je osvojio treće a ja peto mjesto u kategoriji juniora. U Plovdivu u skifu nisam imao što tražiti i tako sam se našao u osmercu. Osvojili smo 10. Mjesto.

- Tamo je nastupio osmerac Mladosti koji je u izlučnom pobjedio kombinaciju. Kad smo već kod klape kako vidiš veslanje kao sport ?

-Veslanje je užasno naporno. Trening, škola pa trening. Izadem van samo petkom i subotom. Ostalo sam kod kuće, u čim i onda na trening.

- I kako to izdržiš ? Je li ti je koji puta svega dosta ?

- Nije mi to nikakav problem. Vrlo sam zadovoljan s takvim načinom rada.

- A koju školu pohađaš ?

- U sportsku gimnaziju. Sada sam u četvrtom razredu.

- Da se vratimo na klapu ?

- Šteta za poneke. Nisu izdržali a neki su bili i razočarani. Nekima su bili problem škola i treninzi te nisu izdržali. Neki su prestali, jer su bili izbačeni iz osmerca nakon izlučnog za SJP u Zagrebu. Mislim na Tomšića. Nitko nije vjerovao da se to može dogoditi.

- A što je bilo poslije Plovdiva ?

- Na prvenstvu Hrvatske osvojio sam dvije medalje u skifu

za mlade juniore i osmercu za mlade juniore.

- I tada je došla 2000. Svjetsko prvenstvo u Zagrebu.

Jesi li se posebno pripremao ?

-Pa u zimi ništa posebno. Gaja (trener) imao je neke tablice i po trenutnoj formi procjenio je da bi se mogao naći u C finalu svjetskog.

- U kojoj si se disciplini vidio ?

-Jedinu u skifu i li dublu. Tako sam isprobao dubl s Ružićem. Na Croatia openu bio sam treći u skifu a s Ružićem prvi u dublu.

Trener Zdravko Gajšak i Domagoj Jelić nakon trke finala u SJP-u.

- Međutim opet si se vratio u skif ?

- Da Ružić je kiksao i ja sam se našao opet u skifu.

- Ali bilo je i nekih drugih kombinacija s tobom ?

-da vam iskrenokažem nisam o tome ništa znao a nije me ni zanimalo. Zanimalo me samo izlučno i na to sam se koncentrirao.

- Na izlučnom si bio prvi ?

- Da bio sam prezadovoljan. Pobijedio sam Ružića i izborio reprezentaciju u skifu.

- Nekoliko dana kasnije bio si prvi na prvenstvu Hrvatske.

- Da. Bila mi je to još jedna dobra priprema za svjetsko.

-Koliko mi je poznato jedno razdoblje prije svjetskog pripremao te je trener Ante Dragović ?

- Moj trener Gajšak bio je zauzet oko organizacije svjetskog prvenstva. S Antom sam bio vrlo zadovoljan. Tehnički me vrlo mnogo ispravio.

-Konačno je došlo i svjetsko prvenstvo, tebi drugo za redom...

-U eliminacijama sam bio treći a u repasažu drugi i tako sam se plasirao u polufinale.

-Ali onda si nas iznenadio u polufinalama. Nitko nije očekivao tvoj uspjeh i prvo mjesto !

- Vozio sam rezervirano i tada je došlo posljednjih 500 metara. I tada sam krenuo kao budala i izbio naprijed. Mislim da me poslužila i sreća. I danas se pitam kako su mogli puknuti u zadnjem zaveslaju !

- Što si razmišljao prije početka trke ? Kako ćeš proći ?

- Trener mi je rekao da izveslam trku kao u polufinalu i bit će dobro. Znao, cijelu noć nisam spavao. Razmišljao sam kako sam se maknuo od B i C finala a to e bilo dobro a sada sam u a finalu.

-Tada je došla finalna trka koju smo svi nestrpljivo očekivali. Što si ti o njoj razmišljao ?

-Mislim da svako može biti prvi. Nisam baš dobro počeo ali kad sam došao kod tribina osjetio sam da mogu više i podigao finiš. Čeha sam pobijedio u zadnjem zaveslaju. Razlika samo 20 cm. Zapao sam u euforiju. Osvojio sam treće mjesto na svijetu, brončanu medalju ! Cijeli dan nisam shvaćao taj uspjeh.

- I kako si proslavio ovaj uspjeh ?

-Otišao sam na Bol s klapom iz razreda. To je sve tata sredio i slavili sedam dana.

Nastup juniora na svjetskim juniorskim Prvenstvima

1968.	Amsterdam	Nikša Bralić	(Mornar)	FB 3.mj.
1969.	Napulj	Marinko Kružić	(Jadran/Ri)	FB 2.mj.
1970.	Ionnina	Božo Čulo	(Mladost)	FB 6.mj.
1971.	Bled	Želimir Nejak	(Korana)	FA 4.mj.
1972.	Milano	Savo Kukulj	(Arupinum)	Isp.u pr.
1976.	Villach	Goran Nuskern	(Iktus)	FB 1.mj.
1977.	Tampere	Davorin Katušin	(Korana)	FB 2.mj.
1979.	Moskva	Branko Grdović	(Jadran/Zd)	FB 3.mj.
1980.	Sofija	Nevio Valčić	(Jadran/Zd)	FB 3.mj.
1981.	Piedelucio	Nevio Valčić	(Jadran/Zd)	FA 6. mj.
1983.	Vichy	Nevio Valčić	(Jadrasn/Zd)	FA 4.mj.
1994.	Muenchen	Roni Mladinić	(Neptun)	FB 1.mj.
1996.	Glazgow	Tihomir Jarnjević	(Korana)	FC 6.mj.
1997.	Hazewinkel	Tomislav Popić	(Ner.Gusar)	FC 5.mj.
1998.	Linz	Davorin Šindler	(Mladost)	FC 3.mj.
1999.	Plovdiv	Tomislav Popić	(Croatia)	FA 6.mj.
2000.	Zagreb	Domagoj Jelić	(Mladost)	FA 3.mj.

Roni Mladinić, sedmi u skifu sa SJP- a u Muenchenu , 1994.

Tomislav Popić, šesti u skifu sa SJP-a u Plovdivu.

Domagoj Jelić primio je čestitke i od jednog od najboljih naših veslača seniora i klubskog kolege Olivera Martinova nakon trke.

- A sada jedno drugo pitanje. Kakva ti je prehrana ?

- Znae što, dosta jedem, ali ne vjerujem previše u vitamine. To su gluposti. Više vjerujem u fetu pršuta nego u njih.

- Što voliš od glazbe ?

- Ništa posebno, odnosno volim sve osim klasike kao i odlazak s prijateljima van.

- A cura ?

- O tome baš ne bih govorio.

- Od mame i tate imaš veliku podršku. Barem to sam primjetio ?

- Veliku podršku, vrlo veliku podršku. Mama kaže da sam strašno tvrdoglav. A valjda jesam ako to ona kaže. Da nije bilo njihove podrške možda bih i posustao.

Što kažeš o svojim vršnjacima iz Zagreba gdje vidiš svoje protivnike i koje cijeniš ?

-To su Kušurin, cetinić i Karlović. Ali znate, smanjila se konkurencija kod nas u Zagrebu.

- A gdje vidiš moguće svoje nasljednike u Hrvatskoj ?

- Pa jako mi se sviđa Niseteo iz Zadra, zatim Štefanac iz moje Mladosti, ako će trenirati, i hrvoje barčot iz Ošjaka. Oni su perspektiva. Šteta što je svojevremeno otpao Konjevod.

- Imaš li nekoga tko ti posebno imponira među seniorima ?

- Kako ne. To su Smoljanović. Zamislite on vesla i studira medicinu već petu godinu ! Tu je još Branimir Vujević, uporan kao Tomislav. Izvanredni su.

- Koliko čujem spremaš se studirati u Americi ?

- Da, poslao sam papire tamo i prvi testovi su u redu. Studirao bi u Siracusi. Sada trebam još pričekati

- A što ćeš tamo veslati ? Tamo se većinom vesla rimen ?

- Neznam. Ja bih rade skul nego rimen.

- Što planiraš u ovoj 2001. godini ?

- Želio bi veslati s Kušurinom u dublu, ali tu odluku prepuštam trenerima. Veslat ću što treba.

- I konačno još jedno pitanje. Kakvu bi poruku dao mladima koji stižu iza tebe ?

- neka si zacrtaju plan i neka slušaju trenere. Ja sam tvrdoglav ali slušam Gaju.

Što govore petogodišnja iskustva ?

VSZ | VK "TREŠNJEVKA"

"ZAGREBAČKA ŠKOLA VESLANJA"

Jedan od najzanimljivijih skupova koji se održao u Zagrebu u posljednje vrijeme sigurno je rasprava o «Zagrebačkoj školi veslanja». Tzv. tribina (što u suštini znači povišeno mjesto za gledatelje tijekom natjecanja, a mi ga pogrešno koristimo) dala je niz zanimljivih podataka kao i način kako se do sada provodila škola veslanja. Ukupno je prisustvovalo 23 veslača djelatnika. Skup je pozdravio Zdravko Jurčec predsjednik HVS-a a vođen je pod «palicom» Nikše Županovića. Prvenstveno se raspravljalo o iskustvima ali i o problematici vođenja, koja je stalno prisutna. Razumljivo, pojavilo se i niz pitanja koja su trenutno nerješiva, ali želi se naći izlaz iz toga. Prof. Mario Janković u sažetom obliku spomenuo je dugi petogodišnji put škole veslanja. Za voditelje škola izrađen je odgovarajući priručnik, gdje su razrađena organizacijska pitanja, vrijeme trajanja škole veslanja, dobne kategorije, intenzitet treninga, metodika podučavanja, kontrola treninga, evidencija polaznika, zdravstvena kontrola, obilazak škola i t.d.

Spomenuto je koja su natjecanja odradena, regata osnovnih škola, ljetni kampovi i drugo. Također je izrađen normativ rada, rekvizira i športske opreme.

Gledano statistički pregled je sljedeći:

1995. nema škole veslanja ali ima 4 kadet.odjeljenja

1996. 4 odjeljenja škole veslanja

1997. 12 odjeljenja škole veslanja i ljetni kamp u Tisnom.

1998. 16 odjeljenja a od toga 7 odjeljenja financirano od odjela za mladež ZŠS-a.. Ukupno je bilo 241 polaznik i odradeno 2600 sati treninga s 10 voditelja. Kampovi su bili u Omišu i Bjelolasci.

1999. 15 početnih odjeljenja i 4 naprednih odjeljenja s 261 polaznikom i 9 voditelja. Kampovi su bili u Skradinu, Perući i Splitu.

2000. 22 odjeljenja a svako odjeljenje ima 15-20 polaznika. Održano je 11 ljetnih i tri zimska kampa a obuhvaćeno je 560 djevojčica i dječaka.

Nikša Županović je nakon Marija Jankovića dao iscrpne podatke i zapažanja, grafički prikazujući niz statističkih podataka koji su stručno i meritorno obrađeni ali istovremeno dolazi se do odgovarajućih zanimljivih zaključaka ali se otvaraju i nove dileme koje traže odgovor.

Jedno od centralnih pitanja je pitanje masovnosti. Postoje oprečna mišljenja ali zaključak je definitivno da bez masovnosti nema uspjeha, jer se jednostavno širi baza. Društveno-socijalni razlozi imaju također značajan aspekt, jer postavlja se pitanje što raditi s prirodno lošijim veslačima ? Jer sama škola veslanja u stvari ima selektivni karakter u potrazi za dobrim športsima. Ovdje se mišljenja razilaze, međutim zauzeto je stajalište da i loši veslači da ne budu frustrirani jer se o mladom čovjeku, da se zadrži i nađe svoje mjesto u klubu. Ustanovljeno je da cca 20 % vremena potroši se na animaciju po školama ali je zanimljivo da sve škole prihvaćaju od ravnatelja do profesora tjelesnog tu vrstu animacije od strane voditelja škole veslanja . Sistem dijeljenja letaka prem iskustvu osuđen je na propast, jer samo animacija «u živo» zaintrigira djecu. Svi klubovi u zagrebu imaju svojeg liječnika a Trešnjevka i psihologa.

Da se zaintrigira još više, pokrenuto je prvenstvo osnovnih škola i to već drugu godinu za redom. Međutim zbog organizacijskih grešaka potrebno je ispraviti neke stvari. Zato je za 2001. stvoren poseban kalendar natjecanja polaznika škola nazvana LIGA KADETA koja će imati ukupno 10 natjecanja na «suhom» i na «vodi» a proteže se od siječnja do siječnja.

Prema statističkim podacima u školu veslanja dolaze djeca pretežno visokoobrazovanih roditelja (?). Od 450 djece u dalnju selekciju otišlo je 117 djece. A od 117 selektiranih više ne trenira 42 %. Nakon završenih škola veslanja odustalo je do kraja 54 % djece a u rekreaciju je otišlo 3 %. Svi podaci pokazuju u stvari što se događa u školama veslanja, ali se pokazuju i krajnji rezultati, koji omogućuju još bolji uvid, gdje su radene greške u hodu a koje se mogu ispraviti ili upotpuniti.

Nakon iscrpnih prezentiranja podataka uključili su se i

ostali sudionici rasprave. Boris Korenčić inače voditelj sportskih škola pri ZŠS-u spomenuo je da u Zagrebu ima ukupno 660 škola a zadovoljava samo 320 odjeljenja. Predložio je da se održava i prvenstvo srednjih škola u veslanju jer je bio iznenađen odazivom na prvenstvima osnovnih škola kada je nastupilo u veslanju čak 54 zagrebačke ali škole izvan Zagreba. To je ogroman uspjeh ZVS-a. Smatra da su veslanje, atletika i plivanje egzaktni sportovi i da svi zajednički trebaju tražiti argumentirano više novca iz gradske «kase». Ocjenio je da je veslanje prvi sport koji je argumentirano, stručno i statistički odlično obradio svoj rad na bazi petogodišnjeg iskustva i da do sada ni jedan šport to nije učinio u zagrebu. To će istaknuti na svim sportskim i drugim forumima.

Jurčec je spomenuo kako je počelo improvizacijom a da je to preraslo u sustav koji ima svoj temelj i budućnost a da ZVS će financirati škole veslanja kao i opremiti s školskom opremom.

Prof. Mladen Marinović spomenuo je da u Splitu dolaze djeca koja nemaju mogućnosti postati vrhunski veslači, a poznato je da minimalna visina u veslaču treba biti 186 cm. Naglasio je da u Mornara i Gusara od 150 djece u školi u klubovima ostaje 10 %. Složio se da klubovi moraju zadržati i neselektiranu djecu, jer moramo razmišljati o zdravlju mladih naraštaja odnosno nacije. Predložio je da se veslanje treba obvezno naći u školskim programima za tjelesni odgoj i to je još

jedan nonsens u našem društvu. To je potkrijepio i s činjenicom da je kao znanstvena disciplina na FFK u Zagrebu veslanje postojalo dok je bio živ prof. Jarosla Laštovica. Danas se veslanje nalazi u sklopu vodenih sportova (vaterpolo, jedrenje, ronjenje) i u semestru se veslanje sluša 16 sati (?). U Splitu je situacija ipak malo bolja i tamo se sluša 60 sati na fakultetu.

Milan Ljubičić naglasio je da je motiv selekcije vrlo bitan i da to treba posebno proučiti. Krun Prentašić je naglasio posebno o teškoćama lošijih veslača, koji se automatski nađu u drugom planu. Oni su već klubski «preparirani», osjećaju pripadnost klubu ali bave se sekundarnim sportovima (u teretani, nogomet, košarka) a i za njih treba odvajati sredstva u tom smislu.

Emeršić je naglasio probleme opreme jer su čamci neadekvatni te treba stvoriti standarde školskih čamaca a naglasak je na laganijim. Postoji mogućnost proizvodnje i kod nas, jer oni bi bili predodređeni za adekvatni dobni uzrast. Kako se broj veslača podvostručio u Zagrebu, zahvaljujući odličnom radu škola veslanja a također i nabavkom 4 nova giga na Jarunskom jezeru nastala je «prometna gužva», predlaže da se njihova staza prebaci

na «veliko jezero» i pokrenu odgovarajući dogovori s ŠRC Jarunom. Na taj način može se povećati kapacitet škola i odijeljenja. S time je rasprava završena s zaključkom da Zagrebačka škola veslanja ima odlične organizacijske, sustavni edukacijski rad, praćenje događaja ali i niz pokazatelja koji omogućuju ili bolje onemogućuju da i jedan polaznik ne bude zaboravljen, nego je praćen od početka do «kraja» kao i bitka da i poslije toga ostane u svojoj okolini koju je izabrao.

Međutim mi bi dodali, da zbog takvog petogodišnjeg načina rada rezultati su ipak vidljivi. Dvije medalje na prošlogodišnjem SJP u Zagrebu Ante Kušurina i Domagoja Jelića dokazuju da je sustav dokazan i kroz rezultate.

I konačno tko su vodili kroz ovo vrijeme škole veslanja? To su bili Mario Janković, Nikša Županović, Hrvoje Marić, Siniša Posavec, Željka Duvnjak, Renato Tripalo, Krešimir Petrović, Josip Stolar, Hrvoje Đurak, Pavle Mikulić, Ticijan Komparić, Hrvoje Petrović, Silvio Petriško, Joško Matulić, Marijan Buzanić, Mišo Vejnović, Bojan Dejanović, Davor Mihovilić i Borša.

Što je rekao Silvio Petriško nakon podjele nagrada HOO u HNK?

Posljednji put?

Pri izboru najbolje momčadi nije bilo nikakve dvojbe jer je brončani olimpijski osmerac još u rujnu u Sydneyu osigurao ovu nagradu. Bilo je vrlo ugodno još jednom vidjeti ove istinske sportske heroje i priznate akademске građane, premda se cijelim tijekom njihova boravka u HNK provlačila slutnja i pitanje — »ne vidimo li ovaj trofejni sastav posljednji put?»

● Ovo je još jedna medalja više, nagrada kao nagrada, papir kao papir. Bilo bi zgodnije da dobijemo i nešto malo više para u svim ovim predstavama — iskren je bio kormilar brončanog osmerca Silvio Petriško, pa nastavio:

● Nedavno sam prešao u Mladost iz Croatije, iako to nije prošlo bez problema jer je društvo iz Croatije tražilo odštetu kao da puštaju Davora Šukera. Sada radim s klincima, pojavilo se 50 novih dječaka koji žele postati vrhunski veslači.

Najbolja ekipa godine je stolnoteniska reprezentacija (Bo-roš, Bakula, Aganović i Pao-vić).

A što je rekao Stipe Mesić?

Medu inim i predsjednik Republik Mesić primio jeveslače nakon službene posjete. Kad su trebali biti fotografirani Mesić je rekao: Samo, ako mi dovedete onog kormilara Silvija. Inače nema snimanja. Silvio je pronaden konačno u onoj općoj gužvi u kazalištu i fotografiranje je počelo. -Pa ti si Silvio viši od mene! Kazao je na to predsjednik Mesić i dodao: A ja mislio da si niži od mene — i nasimjao se.

Specijalni kontejner je stigao na Jarun

Zahvaljujuću Hrvatskoj vojsci veslači su postali bogatiji za jedan kontejner na Jarunu. A o čemu se radi? Različita oprema nužna za održavanje regata ili veslačkih priprema «vukla» se po hangarima i dobivala «noge» a lopova nigdje. E, od sada će to sve biti pod ključem, da ne kažemo na sigurnom.

OLIMPIJCI KOD BANDIĆA

Gradonačelnik Zagreba Milan Bandić primio je jučer u palači Dverce zagrebački dio brončanog olimpijskog osmerca — Krešimira Čuljka, Igora Franetića, Tomislava Smoljanovića i Silvija Petriška. Na prigodnom domjenku, kojem su nazočili Josip Čorak, zamjenik pročelnika Gradskog ureda za obrazovanje i sport, Zdravko Jurčec, predsjednik Hrvatskog i Zagrebačkog veslačkog saveza, Ante Vrdoljak, predsjednik Zagrebačkog športskog saveza... Bandić je između ostalog rekao:

— Želim vam, u ime Grada Zagreba i svoje, još jednom čestitati i zahvaliti na postignutim rezultatima. Oni su posljedica vašeg velikog truda, talenta i htijenja. Oni su, prije svega, vaš osobni i momčadski uspjeh, uspjeh onih koji su s vama radili, trenirali, ali i naše zajedničko dobro. Osim promocije Hrvatske i sporta općenito, on je mnogo pri-

donio popularizaciji veslanja kao atraktivnoga, dinamičnog i zdravog sporta, posebno među mladima. A ima li što ljepše od činjenice što su neki klinci baš tu našli poticaj da se okrenu sportu koji traži snagu, ali i uči upornosti, vještini i zajedništva — naglasio je Milan Bandić, uručivši im Priznanje grada Zagreba za brončanu medalju osvojenu na Olimpijskim igrama u Sydneyu.

U ime sportaša zahvalio mu je Krešimir Čuljak.

U veslačkoj delegaciji, uz nagradene, bili su predsjednik HAVK Mladost Pravomil Barin, predsjednik VK Croatia Slavko Matoc, predsjednik Odbora SP u Zagrebu Zoran Emeršić, tajnik VSZ Zdravko Gajšak i trener Nikola Bralić. Potom je Zdravko Jurčec uručio je gradonačelniku pet vesala veslačkih klubova grada Zagreba — Croatije, Jaruna, Mladosti, Trešnjevke i Zagreba.

Tekst i snimak: M. LIPECKY

Prva skupština veslačkih sudaca

Zbor veslačkih sudaca HVS-a održao je 20. siječnja, u zagrebu svoju prvu godišnju a može se reći i izbornu Skupštinu. Na jarunu se okupilo 28 djelatelja pravde, popričavši o onom što je bilo, ponekad i uz kritičke tonove, a ponekad ističući pohvale, o onom što je sada, a djelomice i o onom što nas očekuje u narednom razdoblju i novom olimpijskom ciklusu.

Zadaci kojim se bave suci proizlaze iz FISA pravila i naših akata, a ukratko oni su bili :

- Prošle 2000. godine veslački suci HVS, vršili su svoje sudačke funkcije na čak 35 veslačkih natjecanja u Hrvatskoj. Budući da se kalendar natjecanja godinama ne mijenja, može se uzeti, da je takav angažman bio osnovni zadatak sudaca kroz proteklo četverogodišnje razdoblje svake godine.

- U izvještajnom razdoblju naši međunarodni suci uspješno su sudili na Svjetskim prvenstvima seniora, juniora, veterana, na OI, FISA kup regatama, na nizu međunarodnih regata diljem Europe i stekli određeno statusno mjesto u međunarodnoj sudačkoj organizaciji, odnosno organizacijskim odborima veslačkih regata u našem okruženju.

- Ako se uzme u obzir da je Svjetsko prvenstvo u zagrebu trajalo 6 dana, da se godišnje u Zagrebu održava 6 regata koje traju od petka do nedjelje, uz sve one jednodnevne regate u svim krajevima hrvatske, lako je izračunati da su suci bili u funkciji preko 50 dana tijekom 2000. godine, po svakom vremenu, suncu, vjetru, kiši, a bilo je i snijega. Uz osobnu opremu koju sami nabavljaju. HVALA gospodo suci.

- Ako je 5 sudaca najmanji broj koji omogućava održavanje regate, pa do velikih regata u Zagrebu na kojima je bilo potrebno angažirati 16 - 20 sudaca uključujući prvenstvo države, dolazimo do broja od 35 aktivnih sudaca u Hrvatskoj, od čega je 8 međunarodnih.

- U izvještajnom razdoblju ispitima za veslačke suce pristupilo je 19 kandidata iz 11 klubova. Ispit je položilo 12 kandidata iz 7 klubova, po metodologiji i kriterijima blskim FISA-i. Od toga 9 sudaca, u 2000. godini, bili su aktivni oslonac svojim sudačkim organizacijama

- Posljednje tri godine imali smo u Zagrebu tri velika međunarodna natjecanja . - 5. svjetsko sveučilišno prvenstvo, 2 svjetsko vojne igre 1999. godine te Fisa svjetsko juniorsko i neolimpijsko veslačko prvenstvo u 2000. godini.

Na tim regatama, na svin funkcijama, pokušali su primijeniti naučena ponašanja na sličnim natjecanjima i velikim međunarodnim regatama kojima smo godinama bili sudionici u Europi. Najveće zadovoljstvo bilo nam je priznanje naših kolega međunarodnih sudaca iz inozemstva da su regate odradene korektno.

- U cilju ujednačavanja suđenja na regatama, obnavljanje stečenih znanja i upoznavanja sa promjenama u Pravilima koje su dolazile iz FISA, prilikom većih regata u Zagrebu i nazočnosti većeg broja sudaca, održavani su seminari i analizirali smo suđenje nakon regata. Pri tom bilo je i značajnih diskusija među sucima što potičemo i ocijenjujemo pozitivno.

- 5 mladih sudaca pristupilo je 2000. godine ispitu za međunarodnu licencu, nažalost neuspješno. Međutim to nije shvaćeno deprimirajuće, nego naprotiv kao motivacija za još ozbiljnije pripreme i pristup ispitu već ove godine.

- Nismo uspjeli uspostaviti pravu suradnju s organizacijskim odborima regata, gdje bi suci trebali biti aktivni članovi od početka organizacije natjecanja do kraja. Problem je i sudačka oprema od one u funkciji natjecanja do osobne opreme svakog suca. Te inicijative prepuštene su individualnom snalaženju što nije dobro.

- Nismo riješili financiranje Zbora kako na razini Hrvatske, tako i na razini pojedine regije, odnosno kluba. Brojnost natjecanja i aktivnih sudaca u svezi s izvršavanjem zadataka koji stoji pred sucima, pa i brojnost onih koji više ne sude ali je većina ostala uz veslanje, iziskuju brigu o svim svojim članovima, a što je nemoguće bez definiranog priliva financijskih sredstava kojima će zbor raspolagati.

Predsjedništvo skupštine, Zlatko Pasarić, Juraj Gamulin, Mladen Mihovilić a zapisničar je Bojan Dejanović. (od lijeva na desno).

U nastavku Skupštine data je razrješnica postojećoj Sudačkoj komisiji na čelu sa predsjednikom Zlatko pasarićem. Zatim su prisutni suci jednoglasno izabrali Mladen Mihovilića za predsjednika Zbora veslačkih sudaca HVS, a Juru Gamulina za potpredsjednika, te Sudačku komisiju za naredne četiri godine. Prema članku 24. statuta Zbora veslačkih sudaca HVS, Sudačka komisijama 5 članova. Kako su predsjednik i potpredsjednik članovi komisije po dužnosti, pored njih izabrani su još Željko Trzin, Krka-Šibenik, Ilijo Smilović, Jadran-Rijeka i Bojan Dejanović, Zagreb-Zagreb.

Iz goe iznesenog vrlo lako smo izvukli i Plan rada Sudačke komisije za 2001. godinu. Nadamo se, da ćemo u kratkom vremenu postići zadovoljavajuće dogovore o rješavanju postojećih problema sa HVS, čiji smo sastavni dio, te dalje uspješno funkcionirati izvršavati naše zadatke.

Povijesno gledajući ovo je bila prva Skupština veslačkih sudaca u Hrvatskoj. Koliko smo doznali Sudačka komisija koja je djelovala u sklopu HVS-a bila je izabrana na temelju odluke ranijeg predsjednika HVS-a, i to još 1992. godine. Ovaj puta svoje vodstvo suci su izabrali neposrednim glasanjem.

Prvoj Skupštini veslačkih sudaca HVS-a prisustvovali su: Zlatko Pasarić, Dean Giroto, Zlatko Pirić, Mladen Kostić (svi Rijeka), Juraj Gamulin, Mladen Marinović, Mirko Ivančić, Ivica Botica, Ante Kustura, Duško Mrduljaš (svi Split), Aleksandar Račić, Ivo Povržanović (oba Pula), Ljubomir Vukičević (Jelsa), Željko Trzin, Ivo Despot (oba Šibenik), Tomislav Baumgartner, Boris Martin (oba Vukovar), Miljenko FINDERLE, Anita Tripalo, Biserka Konečny, Davor Mihovilić, Hrvoje-Marijan Božičević, Slavko Mezdjić, Zoran Emeršić, Boris Rihtar, Rikardo grzunov, Mladen Mihovilić (svi Zagreb).

Bilo je i iskra tijekom Skupštine a razlog je bio način kako su se predlagali suci za međunarodna natjecanja. Među inim međunarodni sudac Mladen Kostić spočitao je Zlatko Pasariću, da se sam predložio za suca na OI u Sidneyu ne konzultirajući ostale. Zato predlaže da sudačka komisija u budućnosti predloži naše suce za OI, SSP, SJP ili NC i druge međunarodne regate FISA-i a oni neka odluče da li će prihvatiti ili ne.

Mladen Marinović je govorio o teškoćama struke i naglasio da su « suci zlo bez kojeg se ne može ali su istovremeno slijepo crijevo HVS-a ». Spomenuo je i 1999. kada na državnom prvenstvu nismo imali prvaka u dvojcu bez kormilara- seniori zbog grešaka organizatora ali i sudaca. Sudačka udruga mora biti samostalna ali u sklopu HVS-a.

Spomenuto je u diskusiji da se suci ne smiju vezati uz klubove jer na regate, nije naznačeno koje idu oni, koji su pristraniji nekom klubu a to ruši ugled sudačke organizacije kao cjeline.

Okolo izbora u Sudačku komisiju kao krovnog tijela udruge veslačkih sudaca također je bilo poteškoća. Zlatko Pasarić predložio je Livija Smilovića čemu se usprotivio Mladen Kostić. Kostić je izjavio da njega nije nitko konzultirao a toje bila obveza Pasarića. Osobno nema ništa protiv Smilovića. U oštroj raspravi dean Giroto predložio je da će Rijeka kasnije javiti svoj člana u komisiju dok se dogovore u Rijeci. Na kraju se doznalo da je Smilovića predložio Ljubić. Pirić je zatim predložio Kostića, da bi zatim Kostić predložio Smilovića. Sve je konačno usaglašeno i prihvaćen je s riječke regije Smilović. I tako je razbuknuta vatra konačno ugašena.

BOŽIČNA REGATA KUTERA SPLIT 2000.

Trijumf Časničke škole učilišta HRM

Časnička škola učilišta HRM pobjednik je tradicionalne Božićne regate kutera Split 2000. odveslane u Gradskoj luci. U izjednačenom nadmetanju pobjednička posada je stekla odlučujuću prednost na okretu kod ACI-jeve marine. Do pola staze sve četiri posade su stigle gotovo poravnate u par zaveslaja, ali je iskusni zapovjednik kutera **Martin Kuliš** oskoristio svoju vještinu i pobjegao kuteru tradicionalnog rivala flote HRM, te je tu prednost zadržao do kraja utrke. Drugi zanimljivi dvoboj bio je između Srednje pomorske i Visoke pomorske škole, u kojoj je najmlađa posada Božićne regate nakon okreta bolje uhvatila ritam i pobijedila svoje starije kolege.

Na splitskoj Rivi mnoštvo je gradana pratilo zanimljivo natjecanje koje su uveličali Orkestar HRM-a i splitske mažoretkinje, a prije samog početka natjecanja u luku je uplovila šljuka u kojoj su bili skiper **Igor Čulin**, kormilar **Ivica Fistančić**, te veslači **Tihomir Franković**, **Igor Boraska**, **Nikša i Siniša Skelin**, brončani olimpijci pojačani s **Denisom Bobanom**, **Damirom Vučićićem**, **Zoranom Donadićem**, i **Linom jakšićem**. Zapovjednik Učilišta HRM-a kbb **Ante Urlič** treneru brončanog osmerca Čulinu uručio je plaketu HRM-a za izvanredni uspjeh postignut u Sidneyu.

Pobjednički pokal na maloj proslavi na Rivi posadi časničke škole HRM uručio je admiral u mirovini **Sveto Letica-Barba**, drugoplasiranoj Floti HRM-a zapovjednik učilišta kbb **Ante Urlič**. **Milivoje Bebić** kao izaslanik pokrovitelja regate gradonačelnika **Ivice Šarića**, uručio je pokal trećeplasiranoj momčadi SPŠ-a, dok je dopredsjednik veslačkog saveza **Juraj Gamulin** posljednjoj posadi VPŠ-a uručio šešulu. Brnočani olimpijci **Igor Čulin**, **Tihomir Franković** i dr. **Siniša Skelin** dodijelili su posadama medalje.

POREDAK: Časnička škola učilišta HRM 8.01.2, 2. Flota HRM-a 8.08.7, 3. Srednja pomorska škola 8.21.7, 4. Visoka pomorska škola 8.28.9

Robert RADICA

Natjecanja na ergometrima na 6000 m su počela

Prema kalendaru natjecanja HVS-a 20. siječnja po klubovima počela su ergometarska natjecanja. Riječki Jadran jedini je poslao rezultate a drugi ih još obrađuju. Ka d će biti objavljeni ~~neznano~~ ili sigurno je da ovakav način provjere nikuda ne vodi jer se provjere vrše već desetak dana. Na kraju to postaje vrlo neozbiljno a rezultati otvoreno rečeno jednostavno sunnjivog «porijekla». Jer što znači natjecati se u vlastitim klubskim prostorijama? Ništa, nego neka vrsta običnog treninga.

SENIORI B

1. Robert Reljac (79)	20.20.0
2. Tomislav Ružić (82)	20.35.8
3. Erik Brec (82)	20.38.0
4. Boris Glazar (80)	20.55.0

SENIORKE B

1. Martina Kolak (81)	23.11.4
2. Iva Nadalin (82)	23.24.5
3. Ana Komar (82)	24.08.7

JUNIORI A

1. Ivan Koša (84)	21.28.2
2. Petar Topić (83)	21.41.6
3. Sebastijan Kanjer (83)	21.50.0
4. Marijan Pap (84)	22.21.0
5. Domagoj Fučak (83)	22.21.8
6. Goran Radenović (84)	22.30.9
7. Vladimir Drakula (84)	22.33.5
8. Goran Fresl (84)	22.35.0
9. Anton marinić (84)	22.36.4
10. Marko Pavković (83)	23.06.8

JUNIORKE A

1. Martina Vlatković (83)	24.01.5
2. Marija Juretić (84)	25.28.8

JUNIORI B

1. Vedran Miloš (85)	22.20.0
2. Hrvoje Sorić (86)	22.40.1
3. Aleksandar Šironja (85)	22.57.9
4. Igor Zubović (85)	23.00.1
5. Michael Ban (86)	23.00.9
6. Bojan Hlača (86)	23.05.0
7. Marko Jurhan (85)	23.23.0
8. Vinko Polić (86)	23.29.8
9. Mladen Maraci (86)	23.43.6
10. Igor Butorac (85)	23.43.9
11. Domagoj Dugić (85)	23.56.0

JUNIORKE B

1. Doris Kramarić (85)	25.00.6
2. Ana Grabovac (86)	26.29.7
3. Anja Kirigin (85)	26.48.6

KADETI

1. Bruno Tadej (87)	16.07.9
2. Marin Bogdan (87)	16.09.8
3. Robert Fučak (87)	16.18.4
4. Dejan Dejanović (87)	16.24.0
5. Dmitrašinović (87)	16.43.8
6. Frano Klobučar (88)	16.53.5
7. Damir Radović (88)	17.05.4

Veslački maraton

Veslački maraton

Monotonija «veslanja» na ergometrима odnosno Veslačkim simulatorima psihički je ubitačna za svakog veslača iako je svjestan da je to jedina sprava koja mu mnogo pomaže tijekom zimskih priprema. Veslanje na vodi samo je san a stvarnost je zatvoren i često zagušljiv prostor. Iz dana u dan tako »izveslavati« 2, 3, 5, 8 ili više kilometara, ili nebrojeni puta kratke distance određenim tempom zadanim od trenera užasavajuće je saznanje. A što mi to uopće treba? Iako vremena, koja su tijekom razdoblja sve bolja što istovremeno ukazuje da se razina temeljnih fizičkih sposobnosti povećava slaba je utjeha.

I zato su izmišljena natjecanja na ergometrима tijekom zimskih mjeseci, što su spasila dosadu treninga. Tijekom posljednjih godina tražile su se najzgodnije dužine i lutalo se od 2000 do 8000 metara zavisno od kategorije natjecatelja, dok mudri treneri nisu našli stručno respektabilne duljine a rezultati su mogli biti približno mjerljivi s «stvarnim» koji se postižu na veslačkim stazama.

Sreća da je to trajalo samo nekoliko godina, jer da se nastavilo imali bi ne desetak nego stotinjak hrvatskih rekorda na ergometrима. I tako smo dobili sijaset pojedinaca – hrvatskih rekordera a tablica prvih deset najboljih po pojedinoj disciplini i kategoriji i uz najbolju volju preplavili bi jedan izdani mjesečni časopis «Veslanja».

Međutim i to je bilo pomalo dosadno, jer su mnogi pojedinci izbjegavali «direktne» sudare s konkurentima, tako da nikad nismo mogli doznati tko je od koga bolji odnosno tko je najbolji. Ipak i to je oduševilo gledatelje. Zagrepčani su u međuvremenu uveli i ekipno natjecanje što je pobudilo još veće zanimanje. Zašto su od toga odustali nepoznato je ali su ekipno uveli sada slični, što je samo za pozdraviti.

I onda su Riječani uveli novu «disciplinu» već odavno poznatu u atletici ali i u plivanju:

VESLAČKI MARATON

Riječki veslački maraton na ergometrима dugačak je točno 42 195 metara, dakle točno onom atletskom. I tako se našlo četiri «posade». Ekipe su sastavljene od 8 članova i to jedan senior, jedna seniorka, 2 juniora, 1 mlada juniorka i tri mlada juniora. Razlog ovoj šarolikosti nadamo se razumljiv je svim čitateljima. Obuhvaćene su sve kategorije veslača u istoj ekipi s istim ciljem, biti pobjednik. Po propozicijama svaki član vesla dionicu koliko njemu odgovara (dogovor unutar ekipe) s time da najslabiji član ekipe mora preveslati minimalno 4000 metara. Ukupno je nastupilo četiri ekipe a poredak je bio slijedeći:

1. "POSADA" - Erik Brec - Dejan Pupovac - Sebastijan Kanjer - Doris Kramarić - Marin Jurčić - Ana Komar - Sandro Tomašević - Goran Rađenović	2. "POSADA" - Tomislav Ružić - Petar Topić - Marko Bačić - Luka Miškulin - Goran Fresl - Vinko Polić - Marija Juretić - Martina Vlašković
Vrijeme: 2.22.21.6	Vrijeme: 2.22.29.5
3. "POSADA" - Boris Glažar - Anton Marinić - Domagoj Fučak - Vedran Miloš - Ana Grabovac - Martina Kolak - Bojan Hlača - Jurak Vukić	4. "POSADA" - Tomislav Senčić - Marjan Pap - Bojan Birkić - Luka Frlan - Mladen Maraci - Vladimir Drakula - Iva Nadalin - Anja Kirigin
Vrijeme: 2.43.05.9	Vrijeme 2.43.17.6

Koliko nam je poznato svjetski rekord u onom pravom maratonu nešto je više od dva sata a trči ga jedan trkač

A sada ste na potezu vi dragi veslači i veslački djelatnici. Razbijte dosadu u vašim hangarima ili tere-tanama i krenite na MARATON. Propozicije imate, pljunite u šaku, organizirajte natjecanje i pokušajte srušiti rekord Riječana. Da vas vidimo. Tko će biti bolji; Iktus, Trešnjevka, Croatia, Mladost, Korana, Istra, Arpinum, Tisno, Krka, Gusar, Mornar, Neptun, Biokovo ili Ošjak. Javite nam kad ste srušili rekord.

Prvoklasni vandalizam na Jarunu

Uoči Božićnih praznika nepoznate vandali zagrebačke provenijencije uspjeli su jedne noći razrezati šest guma na tri veslačke prikolice kao i na traktorima poduzeća Jarun. Šteta je prijavljena policiji a za štetočinama u ljudskom obliku još se uvijek traga-

Igor Boraska vozač ledenih staza

Da će jedan od ponajboljih hrvatskih veslača odlučiti se voziti bob i spuštati ledenim stazama Alpa, jednako je poslovice da lukavi trgovci prodaju frižidere Eskimima po Grenlandu i Aljasci. Ipak to nije novinska patka nego stvarna istina. Nije nam poznato je li nastupio u Insbrucku u četvercu bez Hrvatske kad se naša posada skoro polomila ali sreća je da ipak nismo pročitali njegovo ime među ozlijeđenim i ugruvanim.

Antonio Babić vesla u Mladosti

Možda se još sjećaju neki mladog i darovitog juniora Arpinuma, Antonija Babića pred koju godinu. Poslije izvjesnog vremena počeo je nastupati za pulsku Istru a od ove godine nastupa kao B senior za zagrebačku Mladost. Prema mišljenjima trenera, ako ovako nastavi mogao bi postići solidne rezultate. Dakle pričekajmo sezonu.

1. VESLAČKI MARATON NA ERGOMETRIMA

SPLIT, 16.12.2000.

O prvom veslačkom maratonu na ergometrima organiziranom u Splitu piše **Mirko Ivančić**.

U skladu sa planom priprema i nastupa VSD održan je u subotu 16.12.2000. prvi veslački maraton na ergometrima. Bile su prijavljene 4 ekipe, i to dvije iz Mornara, te po jedna iz Kaštela i Gusara. Natjecanje se održalo u teretani HVK «Gusar» s početkom u 9,30 sati. Svaka ekipa sastojala se od 8 veslača i to 4 juniora A i 4 juniora B.

Maraton se veslao 120 minuta (2 sata). Taktika veslanja bila je slobodna, što znači da su promjene veslača bile slobodne. Jedini uvjet bio je, da se veslači izmjenjuju po jednom te istom redosljedu. Znači, nije bilo dozvoljeno preskakanje lošijih članova ekipe. Trajanje pojedinačnog veslanja nije bilo ničim ograničeno. Bila je dozvoljena pomoć ostalih članova ekipe pri držanju nogu, te su na taj način vremena potrebna za leteću izmjenu veslača skratila na 3 – 4 sekunde.

Ovo je prvi put da se organizira natjecanje ovakvog tipa, što je unijelo dodatni motiv za pobjedu. Ipak, primjetno jebilo neiskustvo u ovakvim trkama što se očitivalo kroz raz-

ličite taktike veslanja i izmjena veslača. U početku su svi više manje krenuli s promjenama svakih 1000 m, ali se prema kraju išlo na sve učestalije izmjene veslača. Bilo je i povraćanja i hvatanja zraka i urnebesnog navijanja i slova «S» (Budimac) i «Č» (Vuković), ali se na kraju sve dobro završilo. Odradena iskustva su prikupljena te će idući put sigurno biti još neizvjesnije. Mornar je nastupio s dvije ekipe što je za svaku pohvalu. Gledajući rezultate zadnjeg testiranja na 2000 m izgleda da je Mornar svoje najbolje juniore A podijelio na obje ekipe (Rakvin, Todorčić – Koljanin, Škomrlj), te je na taj način propustio šanse za prvo mjesto (mada je Alajbeg sigurno među prvih 4 veslača Mornara, ali je na prošlom testu odustao). Ipak, prva ekipa Mornara bile je u prosjeku najmlađa te time njihov rezultat dobija na težini. Čini se da će Mornar ove i iduće godine biti jedan od najozbiljnijih kandidata za osvajanje Kupa Dalmacije za juniorske kategorije.

Mrtva trka se vodila i za 1 i 2 mjesto, ali i za 3 i 4 mjesto. Na kraju je rezultat bio slijedeći:

	1. mjesto	2. mjesto	3. mjesto	4. mjesto
Ekipa	Gusar 1	Mornar 1	Kaštela 1	Mornar 2
Rezultat	37,602 m	37,053 m	36,514 m	35,765 m
prosjek 500m	01:35,7	01:37,2	01:38,6	01:40,7
1.	Budimac Vedran ('83)	Rakvin Božo ('84)	Rajić Mate ('83)	Petrović Saša ('84)
2.	Kovačić Marko ('84)	Todorčić Toni ('84)	Jerčić Ivan ('84)	Bešić Dario ('84)
3.	Vuković Nikola ('83)	Alajbeg Duje ('84)	Jurić Ante ('84)	Koljanin Joško ('84)
4.	Suzan Josip ('85)	Delaš Ante ('84)	Ivčević Marko ('86)	Škomrlj Mario ('83)
5.	Radanović Tonči ('83)	Roje Marin ('85)	Deanković Ivan ('85)	Kivela Luka ('86)
6.	Ozretić Vlado ('85)	Muslim Ivan ('86)	Žunko Jure ('84)	Alajbeg Ante ('86)
7.	Marković Boško ('85)	Uljević Ivan ('86)	Poša Ante ('86)	Bulaja Ante
8.	Alujević Tomislav ('86)	Pažanin Vedran ('85)	Ivčević Josip ('85)	Muslim Jure ('85)

Nadamo se da će se idućem maratonu pridružiti i ostali klubovi Dalmacije i time pridonijeti da ovo natjecanje postane tradicionalno.

I Bruno Rogić je nagrađen

Kao što vam je već poznato najbolji karlovački športas godine i to premoćno izabran je Tihomir Jarnjević, jedini olimpijac iz karlovačke županije. Što to znači za veslački šport u Karlovcu nije potrebno govoriti. Međutim karlovačka «Korana» uz Jarnjevića ima perspektivne juniore i kadete. Izuzetni rezultati juniora je i odraz nastupa na SJF u Plovidivu i Zagrebu za reprezentaciju Hrvatske. Veslački pogon odlično radi a iz njih uporni su veslački djelatnici iz legendarne karlovačke športske četvrti, Dubovac na čelu s predsjednikom Brunom Rogićem. I zato nije slučajno što je Bruno Rogić dobio ovogodišnju nagradu zaslužnog športskog djelatnika za 2000. godinu

Predsjednik Bruno Rogić s Tihomirom Jarnjevićem i trenerom Zlatkom Katušinom

Sažeto izvješće s 1. sjednice novoizabranog I.O. HVS-a

U Splitu je održana 20. prosinca 1. sjednica novoizabranog Izvršnog odbora HVS-a. Nazočni članovi izvršnog odbora bili su Zdravko Jurčec, Juraj Gamulin, Davorin Katušin, Duško Krstulović, Đuro Ljubić, Nikša Malada, Goran Nuskern i Aleksandar Račić.

Izvršnom odboru nisu prisustvovali Vladimir Lasić, Silvio Ambruš i Dražen Crnogača. Ostali nazočni bili su Zlatko Pasarić, Ivica Botica i Zdravko Gajšak.

Izvršni odbor pozdravio je predsjednik HVK Gusara a zatim je predsjednik HVS-a otvorio sjednicu. U uvodnom dijelu Jurčec je iznio svoju viziju rada Izvršnog odbora. Ispričao se članovima predsjedništva zbog na vrijeme nedobivenih rezultata, što je posljedica dan ranije dostavljenog zapisnika s posljednje sjednice Velikog vijeća klubova HVS-a održane u Vukovaru 25. studenog, kao i zbog toga što nije do sada izvršena primopredaja tajništva HVS-a. Premda su se obavili razgovori s dosadašnjim v.d. tajnikom i direktorom reprezentacije HVS-a g. Šukom, osjećaj je da se namjerno pasiviziraju aktivnosti. Dok se legalno ne izaberu nove osobe za te funkcije, a kako bi HVS mogao normalno provoditi svoje aktivnosti, potrebno je uvesti privremene mjere kako bi se eventualno ponavljanje takve problematike zaobišlo.

U svezi dopune i izmjene statuta zaključeno je da sve aktivnosti trebaju biti u funkciji optimalnih uvjeta razvoja veslača i veslačica, te je potrebno provoditi optimalnu i stvaralačku decentralizaciju funkcija kako bi se najbolje iskoristio kvalitetni ljudski potencijal hrvatskog veslanja. Potrebno je također izvršiti depersonalizaciju funkcija unutar Saveza kao i u predstavljanju Saveza u hrvatskim i inozemnim asocijacijama. Postojeći statut treba mijenjati (osnovan na predsjedničkom sustavu) i izraditi novi na temelju parlamentarnog sustava.

Imenovana je i radna grupa koju čine Jurčec, Pasarić, Botica i Nuskern. Do izmjena i dopuna Zakona o udrugama i Zakona o udrugama i Zakona o športu radna grupa će prezentirati načelna razmišljanja na predstojećim sastancima. Podržan je prijedlog Velikog vijeća klubova ima predsjednika, uz predsjednika HVS-a bude i dva dopredsjednika a da se učešće u broju glasova klubova u Velikom vijeću klubova participira proporcionalno učešću klubova u rezultatima Saveza i da ase u Statut uvrsti sudački odbor.

Do usvajanja novog Statuta potrebno je oformiti postojeća stručna tijela i sekcije saveza kako bi počeli sa svojim aktivnostima.

Sada je prioritet izraditi proračun HVS-a za ovu godinu. Plan i program rada HVS-a je izrađen i dostavljen HOO-u koji je pred usvajanjem na njihovom predsjedništvu. Međutim potrebno je intervenirati u svezi financijskog plana- uvrstiti još jednu profesionalnu plaću, predvidjeti financijska sredstva za domaćeg ili stranog trenera.

Usvojeno je da u prijelaznom razdoblju dužnost administrativnog tajnika obnaša Ana-Marija Garčević u cilju što hitnijeg funkcioniranja tajništva HVS-a.

Potrebno je učiniti i primopredaju tajništva a komisija je Vladimir Lasić, predsjednik nadzornog odbora, Slavko Meždrić, član nadzornog odbora, Srećko Šuk, dosadašnji v.d. tajnik i nova administrativna tajnica Ana Marija Garčević.

Kako se iz zapisnika Velikog vijeća klubova HVS ne vidi daljnji status direktora reprezentacije Srećka Šuka potrebno je uputiti dopis da se očituje o svojoj usmenoj ostavi sa sjednice vijeća u roku od 7 dana.

Također se usvajaju kalendari veslačkih natjecanja VSD-a i VSZ-a koji će se objediniti s kalendarima s riječko-istarke i osječke regije. Također je potrebno oformiti tijelo HVS-a koje će izraditi politiku organiziranja regata u Hrvatskoj (kriteriji uvrštenja regata u FISA kalendar, usaglasiti termine, kategorije i discipline pojedinih regata i drugo.

Na prvoj sjednici novoizabranog izvršnog odbora u Splitu našli su se: Zdravko gajšak, dragutin Milinković, Nikša Malada, Zdravko Jurčec, Juraj Gamulin, Duško krstulović, Aleksandar Račić, Goran Nuskern i Đuro Ljubić

HVS treba ići s zahtjevom prema HOO-u da se i izvan Zagreba napravi veslački centar (veslačka staza A kategorije). ~~Savjetnik~~ bi se i Prvenstvo Hrvatske moglo konačno održati izvan Zagreba.

Naslijeđeni dugovi HVS-a mogu se kvantificirati tek kad se preuzme tajništvo. Rješavanje dugova iz prošlosti ne smi ići na uštrb perspektive budućnosti. Ne može se zagušiti rad HVS-a obzirom na prijašnje teroškovke. HVS će preuzeti dug i pokušati ga obročno sanirati.

Također je zaključeno da Izvršni odbor neće dozvoliti da problematika pitanja nagrada s olimpijskih igara (trener-stručni tim) u budućnosti eliminira mogućnost sastavljanja i nastupanja reprezentativnih kombiniranih posada iz različitih klubova. Izvršni odbor vraća tu problematiku novom direktoru i novom sazivu stručno – programske komisije HVS-a, pošto je problematika nastala za vrijeme mandata prijašnjeg direktora i prijašnje stručno – programske komisije kao i za mandata prijašnjeg izvršnog odbora.

Oprema kupljena za provedbu 2. SVI data je na korištenje od strane 2. SVI ŽŠŠ_ u s obzirom na učešće grada Zagreba u svatkupnim troškovima igara. Oprema se nalazi na ŠRC Jarunu i data je na korištenje Veslačkom savezu Zagreba. Razlog je što je taj savez u zadnje tri godine imao tri svjetske veslačke priredbe i ostao je bez svojih kapitalnih sredstava a koje su korištene za provedbu tih priredbi.

Slijedeća sjednica Izvršnog odbora predviđa se Održati krajem siječnja ili početkom veljače u Rijeci a domaćin će biti VK Jadran.

Reagiranja

Dražen Crnogača, Karlovačka 7, Šibenik

(član Izvršnog odbora HVS-a)

U svezi teksta objavljenog u «Veslanju» od siječnja 2001. godine pod nazivom «Skupština HVS-a u Vukovaru» molio bih Vas da se u idućem broju našeg lista objave slijedeće ispravke i pojašnjenja o dijelu navedenog teksta koji se odnosi na glasna razmišljanja potpisnika ovih redaka izrečena na samoj Skupštini (Velikom Vijeću).

Dakle, rekao sam onda, a i sada stojim iza toga da je smiješna podjela na tzv. «velike» i «male» veslačke klubove u Hrvatskoj kad svi skupa imaju proračun koji ne bi bio dostatan ni najsiromašnijem nogometnom klubu u tzv. Prvoj nogometnoj ligi Hrvatske! U tom je kontekstu onda spomenuto i pitanje odnosa «Gusara» sa izvršnim seniorima i razmjerno slabim juniorima kao «velikog» i jedne «Croatije» ili «Korane» kao «malih» koji svake godine izbace barem jednog izvršnog mladog veslača!

Spomenuo sam i to da je fantastičan uspjeh osmerca naborao i čelo starog cinika Blaževića bivšeg izbornika nogometne reprezentacije, jer su se s tim uspjehom pojavili i neki drugi športaši, s atraktivnim fotografijama, na naslovnici tiska. Gospodin Blažević je i te kako svjestan da u «njegovu» sportu gotovo presudnu ulogu igraju novinari. Jasno je naime da kada bi se nogometu u Hrvata poklanjala u medijima pažnja kakvu zaslužuje svojim sportskim

rezultatima nitko za taj sport u nas ne bi ni znao! Dakle, Čiro «nacionale» je onako bezobrazno, sebi svojstveno reagirao znajući da bi pravi športaši mogli proteti dio medijskog kolača. Time bi možda otišao dio sponzora i to je pravi problem!

Što se tiče moje navodne izjave, koju nisam izrekao, da (citiram) «...da «Krka» ima 600 000 kuna od gradskog proračuna, a košarkaši ništa...» (završen citat) u Šibeniku je to nažalost još uvijek nemoguće, odnos je upravo obrnut. Moram reći da se upravo na tom segmentu vodi pravi tihi rat u kojem, za sada, «Krka» manje gubi nego prije. Uspjeli smo naime od grada sudskim putem preuzeti (vratiti) zgradu Kluba u vlasništvo i postaviti se kod proračuna (Grada i Županije), te mogućih sponzora kao faktor na koje treba računati. Puno više nego prije dvije godine!

Želio bih i ovim putem zahvaliti svim momcima iz osmerca, njihovu treneru i direktoru Šuku, kao i svima onim nespominjanima koji su iskreno radili na projektu osmerca i boljitka hrvatskog veslanja uopće. Želio bih da iz 2000. godine naša sportsko – akademska zajednica izvuče pouke i koristi, te se nadam da ćemo svi skupa izbjeći zamkama koje donose uspjesi.

Deveta godišnjica smrti Zlatka Celenta

25. veljače 1982. - 25. veljače 2001.

Čovjek nepresušne upornosti, energije i zaljubljenik u veslanje pred devet godina zauvijek nas je ostavio. Bio je 25 puta državni prvak. Thomas Keller, legendarni predsjednik FISA-e rekao je, da ovakvog borca i natjecatelja na veslačkoj stazi nije još vidio. Učesnik je čak četiri olimpijade: Montreal, Moskva, Los Angeles i Seul. S Duškom mrduljašom osvojio je brončanu medalju u dvojcu bez u Moskvi. Kad je bilo najteže splitskom Gusaru on je s nevjerojatnom upornošću iz pepela stvarao nove veslače. Konačno iz njegovih ruku proizašli su Igor Boraska i Tihomir Franković a prve trenerske korake učio je i Igor Čulin, trener našeg brončanog osmerca iz Sidneya. Legendarni Cele prvi je delegat HVS-a u hrvatskom olimpijskom odboru. Učinio je mnogo za hrvatsko i splitsko veslanje. Veliki Cele je posthumno dobio još jedno veliko priznanje. Prigodom izbora najboljeg veslača dvadesetog stoljeća u časopisu «Veslanje» veslački djelatnici su se odlučili za Zlatka Celenta.

Zlatko Celent(lijevo) i Mirko Ivančić(desno) osvajači «The Silver Goblets» u dvojcu bez kormilara 1982. na prestižnoj Henley Royal Regati.

Novosti iz pulske Istre

Kako nas je izvjestio predsjednik Istre veslački klub je u nabavi novih regatnih čamaca za svoje veslače. Već su uplatili i samo čekaju konačnu isporuku jednog skifa, dubla i 2 školska skifa. Planiraju tijekom ove godine zatvoriti financijsku konstrukciju i za jedan četverac bez, što naznačuje okretanje prema rimenu veslanju.

Razumljivo najveći problemi su plaćanje obveza koje se odnose na famozni PDV. Jer stvarno je nejasno da država traži naplati PDV-a za opremu koja se isključivo koristi u sportske svrhe a ne proizvodi se kod nas. Osim toga bilo je svojevrstno dvogodišnje uvjeravanje između Ministarstva financija i veslačkog kluba Jadrana iz Rijeke koji su uspjeli dokazati da se na čamce ne plaća carina i trošarina. Razlog konačnoj odluci bilo je što su konačno veslački regatni čamci

izuzeti iz carinske stavke jedrilice.

Zato u slučaju ako neki klub kupuje nove čamce iz inozemstva neka se obrati HVS-u da im tajništvo da detaljne upute u svezi nabavka čamaca te oslobađanja carine i trošarine na njih.

NASTAVLJENA SU PREPUCAVANJA U VESLAČKOM SAVEZU, A SREČKO ŠUK TVRDI:

VESLANJE DANAS VODE KUKAVICE

VESLANJE Uz najavu odlaska s dužnosti izbornika Srečka Šuka

Teško je zadržati osmerac, može li se zadržati veslački izbornik?

ZAGREB - Sve su naznake da će s proglašenjem olimpijskog osmerca za hrvatsku momčad godine završiti jedno sjajno razdoblje hrvatskog veslanja. Brončanu posadu iz Sydneya vrlo teško će biti sačuvati u punom sastavu - šarolikost profesija i zemljopisna udaljenost čine svoje, a i veslački veterani pokazuju želju za ustupanje mjesta mladima.

Velika - prema sportskom potencijalu - veslačka "družina" shvaća kako je izbor sportaša godine ujedno i završetak življenja na krilima 'prošlogodišnje' slave. Preostaje još samo 'Veliki dan' hrvatskog sporta u organizaciji Hrvatskog olimpijskog odbora (17. 1.) i pogled se nužno mora usmjeriti u budućnost...

Usljed novonastalih okolnosti, izbornik i direktor reprezentacije Srečko Šuk najavio je odlazak Dugogodišnji velački djelatnik kao da se 'umorio' od veslanja bespućima besparice i improvizacije, te svjestan kako je olimpijska bronca iz 2000. sportski rezultat za povijest (poput olimpijskog odličja Gusarova osmerca iz 1952.). Želi se povući u 'mirovinu'. Četrdesetdvo- godišnji Trnjanin je na SN-ovu izboru sportaša,

čak i u trenucima slavlja, pokazivao određeni pesimizam spram budućnosti veslanja.

- Osmerac zadržati na okupu preteška je misija, jednako kao i ponavljanje njihova rezultata u budućnosti. U 2000. se organizacijski moglo bolje, što znači i rezultatski više. U ovim okolnostima ne mogu dalje raditi, a to se odnosi na financije i ljude, s naglaskom na ljude, a ne na novac, jer i kad se ima novca treba zdrave pameti da ga se utroši kako valja. Vežano uz promjene u HOO-u, nisam uvjeren da je nova vlast shvatila težinu i veličinu veslačkog uspjeha, naprotiv uvjerio sam se da je ljudima važnije doći na vlast kako bi se koristili nečijim uspjehom, a ne kako bi znanje i sposobnosti stavili na dobrobit sporta - rekao je Šuk.

Nepotreban je upit je li izbornik dobro procijenio ispunjenje vlastite 'misije', no ode li Srečko Šuk sa sadašnje dužnosti, ostat će mu zadovoljstvo sudjelovanja u jednom od najvećih hrvatskih sportskih projekata posljednjeg desetljeća drugoga milenija. I zasigurno će mu se ispuniti želja - veslački osmerac, koji je u veličanstvenom uspjehu iznova ujedinio domovinu, ostat će zaštitni znak i putokaz hrvatskog sporta.

V. Knežević

Veslači Gusara započeli su s treninzima ČULIN DIREKTOR, OSMERAC JOŠ U HANGARU

Na regatnoj stazi u Kaštelanskom zaljevu opet je živulo. Veslači Gusara su na vodi. Trener Igor Čulin je rekao: "dosta je bilo slavlja, vrijeme je da se započne s treninzima". Stoga ne čudi što su već od prvog dana Nove godine krenuli intenzivnim tempom.

- Osmerac još leži u hangaru. Na vodu izlazimo uglavnom u dvojicima. Tihomir Franković i ja smo redovito zajedno. Šteta što su prve planirane pripreme u Zatonu propuštene. Razlog Vam je vjerojatno poznat, nije bilo novca. Treba vjerovati da će "zagrebačka" skupina doći u Split i da ćemo zajedno trenirati. Vjerujem da ćemo uspjeti zaveslati u osmercu - istaknuo je član olimpijske posade Igor Boraska.

Iskusni veslač nam je još rekao:

- Promjene koje su se dogodile u HVS-u morale bi donijeti novi napredak veslačkom sportu. Kako je vodio Savez, sad već bivši predsjednik Zdravko Fain, nije moje da ocjenjujem. No, ako su po-

stignuti rezultati znak predsjednikova rada, onda moram reći, za Fainovog mandata osvojene su tri svjetske medalje i jedna olimpijska. Sjajan učinak i velika obveza za novog čelnog čovjeka HVS-a Zdravka Jurčeca, kojeg poznajem kao sposobnog i utjecajnog čovjeka. Možda uspije riješiti najveći problem veslačkog sporta - pitanje sponzora. Moram reći, barem u svoje ime da mi je žao da je reprezentaciju napustio direktor Srečko Šuk - istaknuo je Boraska.

IVANČIĆ PREDSEDNIK TEHNIČKE KOMISIJE

Čovjek zadužen u klubu za vezu s javnošću Josip Reić, izvjestio nas je da će Gusar redovitu klupsku Skupštinu održati 20. siječnja i da će, s obzirom na postignute uspjehe u minuloj sezoni, imati i svečarski karakter. Rekao nam je i nekoliko zanimljivih vijesti, vezanih za HVS:

- Ovdje u Splitu, bez nazočnosti novinara (zašto ih Savez nije izvjestio, nije mi poznato) održan je sastanak Izvršnog odbora HVS-a. Po meni najvažnija je vijest, da je formirana tehnička komisija Saveza, tročlana na čelu s bivšim Gusarevim veslačem Mirkom Ivančićem. Kvalitetni rad tehničke komisije, koja u prvom redu prati i nadgleda rad direktora i trenera reprezentacije, i te kako je bitan. Poznavajući Ivančića, to je odlično rješenje.

A tko će biti novi direktor reprezentacije?

- Nasljednik Srečka Šuka još nije definiran. Gusar je istaknuo kandidaturu, klupskog trenera Igora Čulina. S obzirom na raspoloženje u Savezu vjerujem da će taj prijedlog biti prihvaćen, da će Čulin biti i službeno imenovan za direktora reprezentativnih posada.

DIREKTOR JE NEOPHODAN

Trener olimpijskog osmerca, Igor Čulin - Roda, nije iznenađen prijedlogom klupskih čelnika:

- Nije mi poznato koliko je to ozbiljno. U slučaju izbora ja bih vjerojatno bio v.d. direktor. Reprezentaciji je neophodno potreban direktor, čovjek koji može popuniti nastale rupe odlaskom Srečka Šuka, da ne bi bilo praznog hoda. Funkcija direktora je bitna, iako ovisi u prvom redu o ambicijama u Savezu, treba znati što HVS želi. Direktor treba postaviti pravila igre i zajedno s tajnikom Saveza pripremiti program rada kojeg treba usvojiti Izvršni odbor. Vremena za čekanje nema. Pripreme za predstojeću sezonu, po klubovima su već počele, potrebno je da se zajedno okupe i reprezentativci - rekao je Čulin.

Bogdan VUJINA

ZAGREB - Tako to obično kod nas biva. Odličan rezultat, umjesto u leđa, vjetar usmjeri u prsa i sve se počne kretati unatrag. Srečko Šuk donedavno je bio direktor veslačke reprezentacije i glavni tajnik Hrvatskoga veslačkog saveza, no promjenama u Savezu, nakon brončane olimpijske medalje osmerca, nije bio zadovoljan i odlučio je odstupiti s obje funkcije. U Savezu su tražili njegovo očitovanje, žalili su se na to da predugo čekaju.

- Poslao sam im pismo još prije, ali u Savezu nikoga nije bilo. Inače, već od studenoga čekam na razgovor s novim predsjednikom Zdravkom Jurčecom, ali me on još nije stigao primiti - započeo je dušu otvarati Srečko Šuk.

- Je li vaša odluka konačna, odlazite li s mjesta direktora reprezentacije i glavnoga tajnika HVS-a?

- Da, odlazim jer se ne slažem s politikom nove garniture, koja će favorizirati bogatije, klubovi s boljim mogućnostima imat će prednost već u startu. Za razliku od njih, meni su važni samo rezultati, cijenim jedino rad i upornost. Ali, ne znači da odlazim iz veslanja, naprotiv, posvetiti ću se radu u klubu, čeka me mnogo posla.

- Predsjednik Jurčec kao jedini problem istaknuo je nelogičnost da jedna osoba obavlja dvije funkcije, u ovome slučaju tajnika Saveza i direktora reprezentacije.

- Rugala se sova sjenici da imal veliku glavu. Zdravko Gajšak, Jurčecova desna ruka, predsjednik je Zagrebačkoga veslačkog saveza, trener je u Mladosti, a želi još i više. To su kukavice koji nisu imali potporu u rezultatima, pa su se za pozicije izborili na neke druge načine.

- Je li moguće da se sukob riješi, razmišljate li o povratku na stare dužnosti?

- Borit ću se do kraja, ali ne zbog sebe, nego jedino zbog dobrobiti veslanja. Možda sam mogao i sad ostati u Savezu; pokušati na stvari utjecati iznutra. Ali, otišao je to predaleko, sad je već pitanje časti - zaključio je Šuk.

T. Ničota

Reagiranj

Pomalo iznenađuje izjava glasnogovornika Gusara Josipa Reića da je u Splitu formirana tehnička komisija Saveza na čelu s Mirkom Ivančićem. Možda se raspravljalo, ali nije nikakav zaključak donešen. Zato je neumjesno obavijestavati javnost o nečemu što se nije dogodilo, jer dovodi u zabludu sve veslačke djelatnike u Hrvatskoj. Inače to je objavljeno u Slobodnoj Dalmaciji.

Je li olimpijska nagrada može posvađati trenere ?

CRNI OBLACI ILI RAZVEDRAVANJE

Tko nije bio oduševljen uspjehom našeg osmerca ? Momci koji su stopu po stopu krčili put k najvišim postoljima, zaustavili su se na brončanoj olimpijskoj medalji u Sidneyu. Možda su mogli i više a možda su mogli i manje. Komentari su različiti ali činjenica je da smo se s trećim mjestom na svijetu uvrstili u elitno svjetsko veslačko društvo, barem privremeno.

Kako smo mi Hrvati skloni svakog iole boljeg sportaša ili ekipu proglasiti budućim svjetskim ili olimpijskim prvacima zahvaljujući emocijama ali ne razumu, dok nam negdje u podsvijesti čuče kočnice realnosti, iznenađenje na jezeru Pernith bilo je jednako zemljotresu (sportskom) u Hrvatskoj. Do jučer, nepoznati članovi osmerca postali su preko noći nacionalni heroji a mnogi su naizvist izgovarali njihova prezimena. Bilo je to vrijeme prvih nekoliko dana i euforije.

Osvjetlati obraz naciji na najprestižnijem sportskom skupu, znači zaslužiti i nagradu, jer tako čine sve zemlje na svijetu pa tako i Hrvatska. Muka je uhvatila gradonačelnika Splitsa Škarića kada je izjavio pa otkuda ću nabaviti toliko stanova ako osmerac osvoji zlatnu medalju ! Pešalovu je ipak osiguran stan, ali priznajmo pošteno i članovi osmerca su to zaslužili.

Razumljivo javnost a također i same veslače zainteresiralo je kolika će biti nagrada. Na potezu je bila država. Vrativši se u Hrvatsku počela su primanja od predsjednika države Stipe Mesića, predsjednika vlade Ivice Račana, županijskih, gradskih sportskih saveza, gradonačelnika gradova do pečenja vola.

IPAK JE KRENULO

I tako prema «službenoj dužnosti» već 9. listopada Ministarstvo prosvjete i športa traži od HOO-a prijedlog o nagrađivanju postignutih uspjeha u Sidneyu kao i podatke o uspjesima hrvatskih sportaša. U potpisu je Andro Knego, pomoćnik ministra.

Već narednog dana HOO dostavlja zatražene podatke Ministarstvu prosvjete i športa. U potpisu je Matija Ljubek, direktor multišportskih aktivnosti. Prema tom prijedlogu

- osvajač zlatne medalje Nikola Pešalov trebao bi dobiti 200 000 kn a treneri – stručni tim također 200 000 kn. Dakle dizanje utega ukupno bi dobilo 400 000 kn.

Nagrade trenerima i stručnom timu raspodjeljuje se preme kriteriju Hrvatskog dizačkog saveza.

- osvajači brončane medalje, posada osmerca poimenično nabrojani trebali bi dobiti 360 000 kn, svaki veslač 40 000 kn a treneri – stručni tim 80 000 kn. Nagrade trenerima i stručnom timu raspodjeljuje se prema kriteriju hrvatskog veslačkog saveza.

U tom prijedlogu nalaze se i dvojac

bez kormilara za 8. mjesto u visini od 8000 kn i treneri-stručni tim također 8000 kn.

Da napomenemo za odbojkašice predloženo je 96 000 kn (8000 kn po odbojkašici) i 16000 kn trenerima-stručnom timu.

VLADA JE DONIJELA ODLUKU

Već 12. listopada na svojoj sjednici Vlada Republike Hrvatske donosi rješenje o odobrenju sredstava iz posebnog dijela državnog proračuna i odobrava se Ministarstvu financija da isplati nagradu hrvatskim sportašima, za postignute rezultate na Olimpijskim igrama 2000. u Sidneyu, i to: Ukupan netto iznos za isplatu gore navedenim sportašima iznosi 738.681 kunu. Predsjednik Ivica Račan zadužio je resorno ministarstvo za izvršenje isplata nagrada.

- Nikoli Pešalovu	153 757
- Bošku Čavki i logistici	76 878
- Igoru Francetiću	46 127
- Tomislavu Smoljanoviću	46 127
- Siniši Skelinu	46 127
- Tihomiru Frankoviću	46 127
- Nikši Skelinu	46 127
- Krešimiru Čuljaku	46 127
- Igoru Boraski	46 127
- Branimiru Vujeviću	46 127
- Silviju Petrišku	46 127
- Igoru Čulinu i logistici	76 878

Kako je potrebno da odluka prođe određenu proceduru 11. prosinca ministar financija Mato Crkvenac izvješćuje vladu hrvatske da je isplata izvršena (potrebni su bili svi tekući računi nagrađenih veslača). Međutim zanimljivo je da je pismeno rješenje iz Vlade Hrvatske (drugo, službeno) poslano tek 8. prosinca. I tako je zaslužena nagrada konačno sjela na tekuće račune nagrađenima.

ŠTO JE DOGOVORENO NA SASTANKU STRUČNOG SAVJETA NA PLITVICAMA ?

Kako odgovarajući iznos pripada trenerima-stručnom timu ili Igor Čulinu i logistici kako je spomenuto u dopisima održan je sastanak Stručnog savjeta HVS-a 27. listopada na Plitvicama gdje su bili nazočni Romano Bajlo, Nikola Bralić, Igor Čulin, Krešimir Ižaković, Krešimir Petrović, Dragutin Milinković, Zlatko Katušin i Srećko Šuk. Među inim u dnevnom redu bilo je raspravljano i o raspodjeli olimpijske novčane nagrade. Iz kratkog zapismnika zaključak je sljedeći:

Raspodjela nagrade 76 878 kuna cca 20 000 DEM dijeli se na osnovu veslačkog sjedala, bez kormilara, treneru koji financira posadu + 10 %. Na temelju takvih kriterija dobio je:

- Igor Čulin	11 000 DEM
- Romano Bajlo	2 250 DEM
- Nikola Bralić	2 250 DEM
- Srećko Šuk	4 500 DEM

Taj zaključak trebao je biti sproveden ali nikada nije bio i izvršen. Iako je došlo do isplate na tekući račun Igora Čulina (predpostavljamo da je Ministarstvo financija isplatilo njemu), Igor Čulin je osporio taj zaključak. Zbog toga je zatražena intervencija novog izvršnog odbora HVS-a.

IZVRŠNI ODBOR DONIO JE SLIJEDEĆU ODLUKU

Izvršni odbor HVS-a na sjednici 20. prosinca u Splitu raspravljajući o toj problematici donio je odluku, da se ta problematika vrati vrati novom sazivu Stručno-programске komisije HVS-a a odgovornost za neizvršenje je prijašnji direktor i prijašnja Stručno-programска komisija za mandata prijašnjeg Izvršnog odbora HVS-a!

Na tome je i stalo. Kako još nije osnovana nova Stručno-programска komisija problematika raspodjele ostaje otvorena i pitanje je kada će se donijeti konačno i definitivno rješenje. Razumljivo je, da zbog toga postoji nezadovoljstvo ključnih trenera jer ako je već nešto dogovoreno i zaključeno onda je to potrebno i izvršiti.

Isto tako pomalo je iznenađujuća pomalo odluka ili preporuka novog Izvršnog odbora, koji svaljuje cijelu krivnju na bivši Izvršni odbor i raniju Stručno-programску komisiju. Kako god se izbjegavalo rješavati ovaj « vrući krumpir » on nam se vrlo lako mislimo našem vrhunskom veslanju može vrlo brzo obiti o glavu. Jer ako se naši treneri ne mogu dogovoriti i kako raspodijeliti 20 000 DEM, što bi bilo da bi «morali dijeliti»

nogometne ili košarkaše nagrade ?

PODJELU NAGRADE POTREBNO JE HITNO RIJEŠITI

Kako je u međuvremenu došlo do izbira novog v.d. direktora reprezentacije, Igora Čulina do konačnog natječaja, preporučujemo i Izvršnom odboru kao i novoj Stručno-programskoj komisiji da što hitno riješavaju ovaj slučaj, jer ne rješavanje toga, može već uskoro imati dalekosežne posljedice kako već ove tako i narednih godina. Do Atene ima ne 4 nego 3,5 godine. Istovremeno potrebno je očuvati osmerac a sigurni smo u jednom izmjenjenom sastavu, jer imamo veslače za vrhunske pothvate a trenere ???

veslanje

BRANIMIR VUJEVIĆ NAJBOLJI SPORTAŠ ZADRA

J učer je u tradicionalnom izboru Zadarskoga lista održano svečano proglašenje najboljih zadarskih sportaša i sportašica za prošlu godinu. U ovoj tradicionalnoj anketi u kojoj glasuju čitatelji toga lista, najbolji sportaš Zadra za 2000. godinu je Branimir Vujević, veslač Jadrana, hrvatske reprezentacije i štroker osmerca, koji je na Olimpijadi u Sydneyu osvojio broncu. Vujević je osvojio 728 glasova, drugi je Šime Fantela, svjetski prvak u jedrenju u klasi "optimist", a treći Luka Ukalo- vić, igrač Zadra.

U momčadskoj konkurenciji bez premca prvo mjesto osvojio je Košarkaški klub Zadar sa 962 glasa. Drugi je Veslački klub Jadran sa 507 glasova, a treći kuglački klub Zadar sa 389 glasova.

U konkurenciji sportašica u pojedinačnom dijelu prva je Jelena Jurina, atletičarka, sa 636 glasova ispred Željke Vlakić, streljačice (485), i Vanje Saratlje, atletičarke (417 glasova). U ekipnoj konkurenciji prvo mjesto osvojio je Atletski akademski sportski klub Zadar (461), drugo mjesto pripalo je Streljačkom klubu Zadar (369), a treće Ženskom košarkaškom klubu Zadar (275).

Čitatelji su birali i nade godine. U

konkurenciji sportašica taj je naslov pripao mladoj košarkašici Karmen Jeričević, a njoj je pokal uručila proslavljena odbojkašica Barbara Jelić. Nada godine među sportašima je Toni Dijan, košarkaš Zadra. Na kraju, proglašen je i sportski događaj 2000. godine, a najviše glasova (642) dobilo je 19. juniorsko europsko košarkaško prvenstvo, koje je u srpnju prošle godine održano u Zadru. (bp)

A tko će od njih prvi skrenuti među bračne vode ?

U posljednjem broju « Veslanja » izvijestili smo vas o svadbi Olivera Martina i Tamare Smetko. Svadba je prošla svečano a tu se našlo veliki broj njegovih kolega veslača Tomislav Smoljanović, Ninoslav Saraga, Branimir Vujević, Ivan Jukić, Tihomir Jarnjević i drugi s svojim vjerojatno budućim suprugama kad dode za to vrijeme. I normamlnno postavili smo pitanje : TKO ĆE BITI SLIJEDEĆI ?

I što se dogodilo ? Svi su ostali iznenađeni nevjerujući i nebrojeno puta ispitujući i provjeravajući usmeno, telefonom, mobitelom dok «istina» nije postala stvarna istina. Joško i Tajana su se oženili 30. prosinca 2000. u Zagrebu. Dakle još jedan veslački brak ali ovaj puta sigurno posljednji u drugom mileniju u Hrvatskoj. Dakle tko znade Tajanu Nosić i Joška Kostelića a siguran sam da ih znate, jer olimpijci nisu ali veslači-ice jesu što im zaželjeti nego sve najbolje. Dakle još jednom URBI ET ORBI veslačkom svijetu Hrvatske Joško i Tajana uplovili su u bračne vode.

Tajana Nosić

Joško Kostelić

IN MEMORIAM – ZDENKO HUDEC -CUFO

Kada umre prijatelj to uvijek teško pada. Kada ispraćujete kolegu, prijatelja, poznanika a pogotovo veslačkog druga, zapitate se, zar je tako moralo biti. Umro je Cufu, iznenađeno u pedeset i drugoj godini, bivši veslač V.K. Croatije. Iako je «odradio» na Savi samo juniorski staž u sportu je ostao do posljednjeg daha, kao grafički urednik i dizajner «Sportskih novosti». Svaki broj, kojeg smo prelistavali bilo je «njegov» dijete po izgledu. I tako opraštamo se od našeg Cufe, bližedit će uspomene o njemu, ali njegov rad ostat će vječan, kada ćemo prelistavati godišnjake i godišnjake #Sportskih novosti».

Primanje mladih zagrebačkih sportaša

Kao i svake godine krajem prosinca 2000., Zagrebački sportski savez održao je svečano primanje vrhunskih mladih sportaša Zagreba. Na primanju su bili Ante vrdoljak, predsjednik ZSS, tajnik Andrija Mijačika, zamjenik pročelnika Gradske uprave za obrazovanje i sport Josip Čorak te predsjednik HOO, Zdravko Hebel. Među 29 mladih sportaša koji su osvojili prvog do trećeg mjesta na europskim i svjetskim prvenstvima našli su se i naši Ante Kušurin i Domagoj Jelić, srebrni i bornčani s svjetskog juniorskog prvenstva u Zagrebu prošle godine. Uz čestitke dobili su i odgovarajuća priznanja i darove. E da ima toga samo više...

Priča o kraljevskom osmercu (treći nastavak)

ci (Prelog, Kolender) su prvi. Pobijedili su uvjerljivo braću Skelin, koji pak za lopticu pobjeđuju Vujevića i Smoljanovića. Dvojac «bez» Boraska, Franković tek su peti (!), vremena su solidna. U četvercu «bez» pomalo čudne kombinacije na oko. Vidi se da se traže rješenja. U zagrebačko-zadarskoj posadi su Vujević, Smoljanović, Čuljak, Martinov, u Gusarevim braća Skelin, Mrduljaš i Vučićić a u drugoj Franković, Boraska, Boban i Ražov. Trka je završila pobjedom Slovenaca, na drugom mjestu je zagrebačko-zadarska kombinacija, treći su Gusar 1, četvrti Zadrani Rušev, Milin, Bobić, Dragičević a tek peti Gusar 2. Tek sada više nije nikome znano kako dalje. Međutim dobro je, da su svi izašli na «teren». Uočeni su nedostaci, koji se još uvijek mogu ispraviti, budući vremena još uvijek ima. Usporedno, probijaju se u javnost sve više rasprave iz veslačkih krugova, koje novinari objeručke prihvaćaju i lansiraju.

«Rat» struke i putem medija

Novinar Knežević u «Jutarnjem listu» piše: «Teško je odgonetnuti o čemu se radi – striktnoj primjeni pravila FISA-e od strane HVS-a (prema kojem je čamac izbio olimpijsku vizu, ne veslači, jer su članovi posade zamjenljivi), sitnim klubskim interesima ili svojevrsnoj «uroti» protiv Saraga i Martinova, što se može čuti iz njihovog tabora?!»

posade dohvate « olimpijsku vizu » posljednjim kvalifikacijskim trkama u Luzernu početkom srpnja, a sada preko noći utihnule su te priče.

-Prvosvibanjska regata je za nas kontrolna. Iz nje ćemo dobiti dva najbolja dvojca za lipanjski Svjetski kup u Muenchenu. Logično je da će na OI putovati najbolji dvojac, a u ovom trenutku su Čuljak i Francetić najozbiljniji kandidati s tim, što svaka konkurencija samo može podići kvalitetu. Meni su svi veslači jednaki. Ne padam na pritiske velikih klubova ili pojedinaca. Priznajem samo štopericu i rezultat. Imam vlastite principe i neću od njih odstupiti – izjavio je tada izbornik Srećko Šuk.

Nikola Bralić trener dvojca «bez» izjavljuje ili uzvraća: « Istina je da postoji odluka FISA-e što podrazumjeva ostavljenu mogućnost, da se ekipa zamjeni u slučaju ozljede, bolesti i sl. Dogovor je bio da se naši olimpijci ne diraju, ali nam je direktor reprezentacije Srećko Šuk, 21. ožujka poslao pismo, prema kojem moramo biti prvi ili drugi na nacionalnim kvalifikacijama i prvi na Svjetskom kupu u Muenchenu, da bismo nastupili u Sidneyu. To znači na početku sezone biti u top-formi. Tako rade loši gospodari i nestručnjaci. Najvažnije im je destabilizirati ovaj dvojac... »

Izjavu u novinama dao je i Ninoslav Saraga: «Ovo je čin nepoštivanja rezultata od strane čovjeka, koji je prošle godine primao čestitke za našu brončanu medalju, a ničim nije pridonio tom uspjehu...»

Ne moramo imati «kredit» iz prošle godine, ali boli me, kad nema apsolutno nikakvog poštovanja prema našem rezultatu... No izaći ćemo na sve utrke koje nas izbornik Šuk pozove, i svaka čast onome tko nas pobijedi. Oliver i ja skinut ćemo im kapu...»

Takve oštre izjave svih sudionika događaja uzvratne su iz razloga, jer su Čuljak i Francetić iz Croatije, domicilnog kluba Srećka Šuka a pojavila su se i braća Skelin iz Gusara, domicilnog kluba Igora Čulina. Saraga i Martinov, zna se, su iz Mladosti. I upravo zbog toga svaka objektivnost je izostala izgubivši smisao, a subjektivnost i nagadanja pobijedile su.

Ljudi hladnijih glava postavljali su su pitanja. Ako i dođe do međusobnih okršaja te Saraga i Martinov izgube u izravnom

srazu, što smo s tim dobili? Poremetit će se pripreme ostalih posada a vrijeme neumitno teče. Izgubit će se dragocjeno vrijeme a tko će biti kriv? Osim toga jesu li izazivači ako i odu na olimpijadu sposobni postići vrhunski rezultat nakon takvih psiholoških međusobnih natezanja i trka. Trag tih događaja mogu imati duboke posljedice upravo u najvažnijim trenucima. Možda bi tim pristupom veslanje gledano dugoročno bilo «pokopano» na našim prostorima?

Antun Vrdoljak je «presudio»

Ovaj sraz meduočtužbi i dokazivanja tko je u pravu ili ne, došao je i na sjednicu vijeća HOO-a. Antun Vrdoljak je tražio pojašnjenje «slučaja» od predsjednika Zdravka Faina, na što je Fain izjavio da nema ništa protiv Saraga i Martinova, ali «struka» je donijela odluku da prvosvibanjska regata bude kvalifikacijska za OI. Ne znam što struka kaže, ali u svemu tome vidim moralnu nepravdu prema Saragi i Martinovu, a najgore je ako struka pogriješi na račun mladih ljudi. Sve dok struka ne dokaže drukčije, svim ću svojim autoritetom braniti Saragu i Martinova. Govorim o moralnoj strani priče, a u zraku osjećam nepravdu – dodao je tada Antun Vrdoljak.

Ako će ovakve nestručne primjedbe ići u tisak, onda ću ja ići do kraja. Kvalifikacijska načela odredila je struka, i to još u studenom (1999.) i toga ćemo se držati – izjavio je tada Zdravko Fain.

«Bura» se preko noći stišala

Međutim simpomatično je, da ispada, da u to vrijeme nitko nije bio na čistom s ostalim posadama. Je li one uopće mogu proći kvalifikacijske trke u Luzernu? Dok drugi, već odavno imaju jasne ciljeve i čine samo male pomake unutar posada mi je tek sastavljamo. Dogodila se «nesreća» u tome, što su dvije posade dvojca «bez» iz Croatije i Gusara naglo ili prenapadno uznapredovale. Dolazeće

Prva slika posade budućeg brončanog osmerca nakon pobjede na Proljetnoj regati.

kvalifikacije bile su «golub na grani» za osmerac, a viza za dvojca bez «vrabac u ruci». S druge strane, ne smije se sumnjati i u opravdano mišljenje izbornika. Kako se to sve ispreplelo u nerazmrsiv čvor, rezultat je bio takav i težio sve većim sukobima. Sreća, da su i dalje ostale razborite glave, koje su u vrlo složenoj situaciji znale jednostavno presjeći a to je bio Antun Vrdoljak neposredni izvršitelj. Konačno pred nama su se nalazili visoko motivirani veslači i već vrloiskusni, koje je trebala struka samo posložiti i krenuti u kvalifikacije.

Proljetna regata u Zagrebu

Ono što se događalo na ovoj regati oduševilo je sve prisutne.

Osjećalo se, da iza svakog zaveslaja govori struka i razum. Na stazi se vidio školski primjer stvaranja osmerca. Prvog dana došlo je do sruza dvojca «bez». U A finalu prva je SRJ (Višacki, Stojić, kasniji finalisti OI). U odličnom finišu pobjeđuju braću Skelin. Nešto slabiji su Čuljak, Francetić, iza njih Vujević, Smoljanović a četvrti Boraska i Franković, svi s vremenima ispod 6,40 minuta. Desetak sekundi kasnije stižu ostali na cilj.

Drugog dana održane su trke četveraca «bez». Već uigrana posada braća Skelin, Boraska i Franković odlični su prvi. Za njima mnogo ne zaostaju Vujević, Smoljanović, Čuljak i Francetić (3,5 sekunde zaostatka). Treća je posada Bobić, Dragičević, Boban i Martinov (4,5 sekunde zaostatka) a četvrta posada su Perinić, Buča, Vučićić i Mrduljaš.

Olimpijski osmerac je stvoren

I tada je već postalo jasnije već svima. Prva dva četverca spajaju se u jedan a druga dva u drugi osmerac. Svima je bilo kristalno jasno da će prvi osmerac biti PRVI, samo se postavljalo pitanje, koje će vrijeme postići i kolika će biti razlika ispred drugog. Prvi osmerac preveslao je stazu 5,50 minuta a drugi 5,57 minuta. Djelovali su vrlo sigurno, uvjerljivo i šampionski. Stazu su odveslali rutinski a prosto se osjećalo da imaju neslučene skrivene snage u sebi. Što je najbitnije iako su sjeli zajedno prvi puta u čamac, djelovali su vrlo složno. Olimpijski osmerac je stvoren, svi su prokomentirali kraj trke: **Branimir Vujević, Igor Boraska, Krešimir Čuljak, Siniša Skelin, Nikša Skelin, Tomislav Smoljanović, Tihomir Franković, Igor Francetić i kormilar Silvio Petriško.**

I sada još jedna zanimljivost. Nakon završene regate razgovarao sam s Josipom Reičem i još ponekim Splitsanom. Priznali su, da nisu vjerovali u kvalitete Igora Francetića. Sumnjali su da njegovo uvrštavanje u osmerac je subjektivna «volja» izbornika. Proljetna ih je regata definitivno razuvjerila.

Potvrda u Pidelucu

Prvi ispit i prva međunarodna regata, dva tjedna kasnije je Pideluco. Stvoreni osmerac ima prvo vatreno krštenje. Prvog dana regate nastupa drugi osmerac i gubi prvo mjesto za 5 sekundi od Talijana, koji su «vizirali» nastup na olimpijadi u Sidneyu. Četverac «bez» Francetić, Čuljak i braća Skelin deklasirali su najbolje Talijane u četvercu. Pobjeda je bila još značajnija, jer su pobijeđeni bili treći na prošlogodišnjem SP u Kanadi u istoj disciplini (!).

Šteta je za drugi četverac Vujević, Smoljanović, Boraska i Franković, koji su također bili odlični, međutim, sudarili su se s talijanskim drugim čamcem i diskvalificirani su. Naši novinari već podižu temperaturu dajući naslov «Četverac s snagom za Sidney»

Vrlo dobar početak. Ako se po jutru dan poznaje, mogli bismo u Sidneyu imati puno više od jednog čamca (dvojac bez). Posebno me raduje odličan rezultat četverca, u kojem još ima rezervi. Konkurencija je ovdje vrlo jaka, te su ovi rezultati tim veći – rekao je tada uvijek oprezan direktor hrvatske reprezentacije, Srećko Šuk.

Drugi dan «Slobodna Dalmacija piše: Danas će direktor reprezentacije Srećko Šuk imati priliku iskušati neke druge kombinacije. Četverci iz prvog dana sjest će u osmerac, a osmerac prvog dana u četverce».

Trka osmeraca ukazala je tek ogromne njegove mogućnosti. Od starta do cilja nisu uopće dozvolili iznenađenje na stazi. Olimpijski osmerac Talijana pobijeđen je s lakoćom od sedam sekundi razlike. Nitko nije očekivao tako uvjerljivi uspjeh. Ipak potrebno je reći da je to talijanama bila tog dana druga trka za redom. Usporedno s njima, ostali četverci bili su solidni. Riječko-zadarska kombinacija je druga, zadarsko-zagrebačka šesta a Gusari posljednji (!).

Iznenađenje se širi među osmercima svjetske elite

Dolazi prva regata Svjetskog kupa u Muenchenu (1. do 3. lipnja). Sve oči veslačkih znalaca u hrvatskoj uprte su u osmerac. Je li će ponoviti uspjeh u Pidelucu ili to je bilo samo trenutno nadahnuće i slučajnost? međutim ono što su učinili na toj regati iznenadilo je i najveće

optimiste ali i svjetske znalce u toj disciplini. Poslovično odlični Britanci i koji već dvije godine uporno stvaraju osmerac za olimpijadu, svjetski i olimpijski pobjednici, pobijeđeni su. Istu sudbinu doživjeli su i Nizozemci, svjetski prošlogodišnji pobjednici na SP-u u Kanadi. Također su pobijeđeni uvijek neugodni Rumunji pa i Rusi. Direktni protivnici u kvalifikacijama uskoro u Luzernu, Nijemci, deklasirani su. Preko noći nastala je uzbuna u svim taborima osmeraca, i onih koji su se kvalificirali za Sidney i «nismo» se pripremaju za olimpijadu, a pogotovo onih koji još traže «vizu» za

Sidney. Nitko nije računao na hrvatski osmerac. A sada? Svima smo poremetili planove i «miran» san. Uljeza se pojavio u kraljevskoj disciplini? Ali, oni trebaju proći još kvalifikacije! Da li će psihološki izdržati taj teret neizvjesnosti ili... proći kroz kvalifikacije? Pitaju se u domaćoj ali i inozemnoj javnosti.

Dobiti jedne Britance i Nizozemce, koji su još uz to nastupili u izvornom sastavu, to je zbilja veliki pothvat. Sada više nema povratka. Pokazali smo koliko smo jaki i gdje nam je mjesto. Vjerujem kako ćemo u Sidneyu imati hrvatski osmerac, koji će ići na odličje. Trener Igor Čulin napravio je odličan posao. Na regatnom i psihološkom polju «ubili» su Britance i Nizozemce. Osim toga naš osmerac nastupio je u posuđenom čamcu zagrebačkih studenata – kazao je tada Srećko Šuk.

Odrađen je veoma mudar potez

Dolazi druga regata Svjetskog kupa u beču, samo dva tjedna prije izlučnih olimpijskih kvalifikacija u Luzernu. Panika, uzbuđenje i strah među protivnicima. Nijemci su učinili nevjerojatan potez. Par tjedana ranije smijenjuju trenera osmerca pa čak i članove posade, pokušavajući spasiti što se spasiti dade. U beču su praktično svi: Australija, Kanada, Britanija, Rumunjska, Njemačka, Italija. Svi žele ukrstiti «koplja» sa Hrvatima, čudom koje je iskršlo niodkuda. Žele istovremeno vidjeti gdje su prednosti a gdje nedostaci hrvatskog osmerca. Jedino nema samouvjerjenih Amerikanaca. Filmiske kamere su spremne snimiti svaki detalj a poslije trke analizirati svaki pokret, svaki zaveslaj, svaku provlaku, taktiku po dionicama i u cjelini. Na temelju toga postaviti vlastitu taktiku i pripremiti protuudar. Svi znaju jao dobro da u velikim trkama mogu i nijanse pobjediti.

Međutim hrvatska šalje u beč drugu posadu. Naš osmerac u miru se priprema u hrvatskoj, daleko od beča i Dunava. Jednostavno su preskočili ovu trku Svjetskog kupa. Mudar, vrlo mudar potez naše iskusnog stožera. Jesu li se protivnici osjećali prevareni ili prikračeni, trebalo bi pitati njih.

Dolazi kvalifikacijska trka za Olimpijske igre

Napetost raste iz dana u dan. U međuvremenu Hrvatski olimpijski odbor nabavlja novi osmerac kod Empachera ali je neuvjetan (!). Problem ogromni problem, koji je iskrasao preko noći. Da će u Luzernu biti «gusto» govori i podatak, da je u Beču njemački osmerac pobijeđio kanadane. Znakovito upozorenje za naše. Kako je završila kvalifikacijska trka poznato je svima nama.

Igor velimirović komentira u «Veslanju» plasman našeg osmerca na olimpijadu u Sidney na slijedeći način:

«U osmercima sjede po rezultatima upravo četiri najbolja dvojca s prvosvibanjske regate! Kombinacija je složena po jedinom logičnom ključu, po najboljim rezultatima i trenutnoj formi, a ne gledajući klubove i gradove. Konkurencija je bila strašna iako ne mnogobrojna. Svi su veće šanse davali našima i Nijemcima. Pokazalo se očito nezahvalno prognozirati među tako izjednačenim posadama. Naši su momci krenuli sjajno od prvog zaveslaja, ne prepuštajući ništa slučaju. Vodili su trku do zadnjih 500 metara. Tada kreću kanadani ali i Nijemci. Kanadani prelaze naše i osvajaju prvo mjesto a naši su se sigurno obranili od naleta Nijemaca. Bila je to trka za pamćenje, a nadamo se da sa ovakvim veslanjem naša posada može na OI mnogima pomrsiti račune i boriti se za najviši plasman».

Mogli smo osvojiti i prvo mjesto da se nismo opustili u završnici. U Sidneyu želimo i do najvišeg postolja. Poslije Luzerna imat ćemo drugačiji pristup trenažnom procesu, kako bismo bili

spremniji i bolji na OL. Nećemo stati dok ne osvojimo medalju – izjavio je nakon trke trener Igor Čulin.

Dva dana kasnije osmerac je nastupio još jednom u Luzernu, na trećoj regati Svjetskog kupa. Nakon samo dvije trke, prve u Muenchenu i treće u Luzernu (Beč je preskočen) u ukpnom poretkusada već olimpijski osmerac osvaja odlično **DRUGO MJESTO U SVJETSKOM KUPU**. Ispred nas su jedino izvanredni Britanci, u kojem vesla naš bivši veslač osmerca iz 1995., Luka Grubor.

I tako umjesto jedne, imamo tri posade u Sidneyu

Uz već «izvađenu» vizu za Sidney koju su izborili Saraga i Martinov u dvojcu « bez », u kvalifikacijskim trkama u Luzernu osim osmerca najveće iznenašenje učinili su dvojac na pariće, Ivan Jukić i Tihomir Jarnjević. Njihov uspjeh je ogroman, akoe sjetimo da su to vrlo mladi veslači i tek napustili B seniore. Probili su se kroz vrlo iscrpljujuće kvalifikacijske uvjete u odnosu na neke druge hrvatske sportaše u drugim sportovima, koji su zahvaljujući « pozivnicama » a ne kvalifikacijama pojavili se u Sidneyu. Njihovi rezultati kao što se i očekivali bili su katastrofalni.

Nažalost četverac «bez», Bobić, Mrduljaš, Vučićić i Buča nije se plasirao u finale. Trebalo im je samo 24 stotinke, treptaj oka.

Malo predaha

Nakon Luzerna svi su odahnuli i opustili se. Ogroman psihološki « teret » skinut je s leđa. Stožer (Šuk, Čulin) dali su veslačima kraći odmor a onda... Počele su definitivne pripreme na perući, zagrebu, Splitu.

Svi ovi veslači imali su odlične rezultate od ranije. Već su desetak i više godina su zajedno u armovima i imaju nastupe na svjetskim i olimpijskim igrama kao i medalje. Plasman na olimpijske igre plod je njihovog dugogodišnjeg rada. Iskreno, nismo imali neka posebna iskustva kada je riječ o «kraljevskoj» disciplini, osmercu. Mi smo kao svoj cilj postavili zlatnu olimpijsku medalju. Kod sportaša često se dogodi da kad uhvate jedan cilj, prepuste se nekom samozadovoljstvu. Međutim kad se stigne u finale sve je onda stvar psihološkog pristupa, voljnog elementa. Jakoj momčadi zlatna medalja kao cilj ne smeta.

Treninge baziramo dva puta na dan na veslačkim treninzima, tri puta u tjednu odlazimo u teretanu a u ciklusu treniranja puštamo momke kući na tri dana da se opuste. Ovi momci ne traže ništa, ali kao vrhunski veslači i intelektualci zaslužuju svakako veću pažnju – izjavio je poslije Luzerna u « Slobodnoj Dalmaciji » trener Igor Čulin.

Pitajući Antuna Vrdoljaka, predsjednika HOO-a u to vrijeme o prognozi uspješnosti nastupa naših sportaša na OL odgovorio je : **Veslanje je za mene mistika, to je težak sport, vjerojatno zahtjevniji od svih drugih. Kako vjerujem mrduljašu (Duško) i kako mi njegova najava godi i ja kažem ; OSMERAC ĆE OSVOJITI ZLATNU MEDALJU .**

Tijekom « zatišja » svašta se doznaje

Opet se u novine ubacuje priča o dvojcu « bez » (Martinov, Saraga). Jesu li morali kao evidentirani olimpijski kandidati pokazati top formu i nekoliko mjeseci uoči OI ? isto tako je, kaže novinar Vinko Knežević, teško utvrditi da su Saraga i Martinov izravno utjecali, ali nitko ne može osporiti d a su barem djelomično sudjelovali u pokretanju veslačke « lavine », koja je dovela do novih olimpijskih «viza » . Činjenica je da potvrda njihovih velikih mogućnosti u Luzernu je ostala nedovršena priča. Isto tako postavlja se pitanje, koliko su svojim nenastupanjem i neizlaskom na kvalitetnije trke omogućili sami sebi u stvaranju psihološke sigurnosti za trke na olimpijskim igrama ?

Nema sigurnih putnika za Sidney...Izjavljuje izbornik Srećko Šuk-prijave za OI su do 24. kolovoza. Je li to « prijatna » ili upozorenje izbornika, da je krajnje vrijeme da se dvojac « uozbilji » ? (op.u.) U istom članku (Kneževića) Saraga je izjavio: « prošle godine Oliver i ja smo se stalno dokazivali, pa mi ove godine organizam

nije jednostavno izdržao »

- Nino i ja imamo veliku želju i motivaciju, te sam uvjeren kako možemo dosegnuti finale, zacrtani cilj. A u finalu je sve moguće - izjavio je tada Martinov .

Možda ima i nešto u broju 3, koji ih povezuje danom rođenja u mjesecu te najvećim uspjehom u karijeri 3. mjestu na SP u Kanadi. NI U SIDNEYU DVOJAC «BEZ» NE BI IMAO NIŠTA PROTIV «TREĆEG»... Ovakve izjave samo ukazuju da nisu baš previše uvjereni u svoj uspjeh, jer vjerovanje u nešto imaginarno, aludirajući na sreću i tražeći odgovor u brojkama i numerološkim podlogama samo je odraz nesigurnosti i bježanje od stvarnosti koja je neumitna i gruba.

Zanimljivo je da u jednom intervjuu za « Večernji list » I Krešimir Čuljak govori sličnim tonom:

« U ponedjeljak 18. rujna veslat ćemo prvu trku na olimpijskoj stazi. Pobjednik će izravno osigurati finale i borbu za medalju. A tog dana je moj rođendan. Nije praznovjerje, ali istog datuma su Boraska i Franković osvojili zlato u Indianopolisu. Zašto bi sad bilo drugačije ? ».

Zanimljivo je da su bili rijetki veslački djelatnici koji su htjeli prognozirati plasman u Sidneyu. Svi su izbjegavali odgovore. Jedan od rijetkih bio je Duško Mrduljaš, koji je vjerovao u medalju za osmerac. Njegove izjave pojavile su se u nekoliko medija.

U tim raspravama pojavila se i jedna vrlo zanimljiva ali činjenična izjava.....

« Osmerac će sigurno stići do medalje. Koje ? To je nebitno...Jer

U njemu vesla Igor Francetić, veslač koji na svim važnijim natjecanjima svjetskim juniorskim ili Nations cupu došao do brončane, srebrne ili zlatnih medalja. U bilo kojoj posadi se on nade ona ima jednu od dobitnih kombinacija. I stvarno to je istina, ali je li će biti i ovaj puta ? Završne pripreme su u punom jeku. Pribljava se odlazak za Sidney.

Što su rekli u međuvremenu Šuk i Čulin ?

Pred kraj priprema izbornik Srećko Šuk je izjavio: « Da smo pali u zamku slaganja dva čamca (četverac i osmerac), pitanje je bismo li uspjeli složiti jedan. Kvalifikacijske regate imaju specifičnu težinu jer stotinke ili dvije osiguravaju prolaz na OL. Upravo zbog toga sve su trke «na nož », u zoni fizičkog i psihičkog opterećenja. Među ovim veslačima nema nositelja olimpijskih medalja. Znači to je stepenica na koju se moramo popeti. Još neznamo kako osvojiti medalju, ali znamo kako se to ne može. A to je pola rješenja za one koji znaju čitati između redaka ».

- Imamo još dosta posla. U ovako jakoj konkurenciji (nakon trka u Luzernu) uočili smo vlastite nedostatke koje treba otkloniti dotjerivanjem. Moramo doći do savršenstva zaveslaja ako želimo medalju. Iako se vozimo u Mercedesovom kombiju uz pomoć HOO-a, veslamo u Empacherovom čamcu, dakle njemačka proizvodnja, nisu odlučili tehnički proizvesti već naša volja za pobjedom. Naše srce pobijedilo je njemačke « robote » u njihovoj nacionalnoj disciplini (kvalifikacije u Luzernu). Zagrizli smo u veliki dio kolača, ali želimo ga cijelog pojesti u Sidneyu

Loš primjer je opuštanje dvojca bez kormilara Saraga - Martinov. Mi idemo na olimpijadu obaviti posao, ispuniti obvezu i želju - osvojiti medalju. Nikad više nesmiijemo biti izvan trke ni tri sekunde, koje se pokazuju sudbonosima. Platili smo cijenu zaostatka na startu (Luzern). Kad se vidi da smo bili najbrži u završnici utrke, uvidamo da imamo još rezerve u nama. Kad to ispravimo, još više ćemo se približiti Britancima i Amerikancima - rekao je tada trener osmerca Igor Čulin.

Postignuta vremena mnogo ne znače. Ona su samo jedan od pokazatelja - rekao je najiskusniji član osmerca Igor Boraska dodavši - na prošlim regatama postizali smo 5,31 minutu. Nizozemci su pod idealnim okolnostima postigli devet sekundi bolje vrijeme. Sigurni smo da bi smo i mi uz pomoć vjetra dosegli znatno bolje vrijeme -

Još jedan događaj pomutio je naoko mirni razvoj prije kvalifikacija u Luzernu, ali i poslije njih. Razlog je nabavka novog čamca - osmerca. Empacher nam je isporučio novi osmerac a HOO je « odriješio kesu ». Međutim to je bio čamac njemačke reprezentacije, koji je bio za njih neuvjetan. Na muenchenskoj regati naši su veslali u čamcu 4 kg težem i s još nekim nedostacima. O tome nisu znali ni trener Čulin ni veslači. Tvrdilo se da su u HVS-u o tome vrlo dobro znali (!). Takav « gaf » je bez premca u veslačkom športu. Tek nakon olimpijade trebalo bi se utvrditi i razotkriti i obračunavati s odgovornima. Čak je spomenuto da je dotičnom « majstoru » iz klubskih interesa odgovaralo da osmerac ostane kod kuće ???

Stvarno, činjenica je da čamac osmerca nije odgovarao našim potrebama (s obzirom na težinu veslača). Činjenica je da je neuvjetan čamac odmah vraćen Empacheru i hitno isporučen novi, koji se našao u Luzernu na kvalifikacijama. Sreća je, da je sve dobro završilo, ali u ovako visokim tenzijama sve je moguće. Konačno nitko ni u snu nije mogao očekivati a posebno da je netko iz hrvatske pokušao « minirati » vlastitu posadu. Da se greške događaju i to je točno a svatko ima pravo izraziti svoje mišljenje. Međutim u ovakvim virulentnim vremenima, gdje i najmanji detalji mogu donijeti uspjeh ili katastrofu, ovakvi propusti mogu imati neizmjerne negativne posljedice. Naš osmerac je uspio, ali gorka doza sumnje ipak je ostala.

U međuvremenu novo dopremljeni čamac u Luzern nije vidio Hrvatsku. Otputovao je za Sidney, dočekvši buduće brončane na jezeru Pernith.

Druga priča je kritiziranje dvojca « bez ». Što je trener Igor Čulin rekao o njima pročitali smo ali... kada je uslijedila « Zaoka » novinara Reića da je Čulinov četverac « bez » u Atlantu ispraćen s nadama da će dati maksimum, što bi bilo dovoljno za jenu medalju Čulin je odgovorio: « Tadašnji četverac bio je jedan od kandidata za medalju, ali su se ispreplele čudne i nesretne okolnosti. Novinar j reić je to odlično prokomentirao « igor Čulin je u frazi « čudne i nesretne okolnosti » prikrrio neke svoje spoznaje. Dobio je iskustvo, koje ćemo sigurno biti od koristi uoči ovih olimpijskih igara ». Jednostavno rečeno i Igoru Čulinu bila je Atlanta velika škola. I on je učio i sakupljao iskustva. Međutim ipak je zamjetno, da je izbjegavao iskreni odgovor, pokušavajući svoje propuste sakriti « u čudnim i nesretnim okolnostima ».

Odlazi se u Sidney

Prva grupa olimpijaca već je krenula. Priča oko hrvatske kuće poznata je. Ima tu i političkih igara, ali pustimo politiku. Konačno, kreću i i naši veslači. S njima smo se oprostili dan ranije navečer u V.K. Croatiji. Drugi dan, rano ujutro krenuli su za Beč te avionom za Kuala Lumpur i konačna odrednica Sidney. Osim dvojca bez kormilara, dubla i osmerca, trenera i izbornika odlaze i rezerve Danijel Bajlo, univerzalni «desni i lijevi rimenaš» i skuler istodobno

kao i Marko Dragičević. Sve je spremno. Posljednja tapšanja po ramenima, poljupci i želje za uspjehom. Svi im želimo da postignu najbolje što mogu aaa... Kako će biti ? Osjeća se ta neka neka nevidljiva napetost u zraku, neizvjesnost što donosi « sutra », ali i neko potajno nadanje i uvjerenje da nisu otišli na « izlet » nego da učine pravi « posao ». Padaju prognoze. Novine su se « razgalamile ». Svatko nešto prognozira, procjenjuje i uvjerava čitatelje u svoje članke. Hoće li potpasti pod naletom « imperativa », moraš pobijediti. Je li se zanosimo iluzijama i gdje prestaje objektivno a gdje počinje subjektivno rasuđivanje.

I još jedno čudno rasuđivanje u međuvremenu

U tom međuzatišju odigrava se na Jarunu svjetsko juniorsko. Objektivno, prognoze nam nisu bile baš sklone. Bojali smo se debakla kao kajakaši na mirnim vodama pred godinu dana, kada se niti jedna njihova posada nije uspjela plasirati u finale svjetskog prvenstva na istoj stazi. Mnogi su otvoreno tada govorili, da je novac bačen u « vjetar ». A ako se to isto dogodi i mladim hrvatskim veslačima ?

Organizacijski sve je « štimalo » usprkos nepremostivim financijskim teškoćama. Međutim taj ogroman teret mogućeg sportskog neuspjeha i to na domaćem « terenu » opteređivao je organizatore. Jer i najbolje pripremljena i odradena priredba pada u vodu ako nema i na stazi usporedno blistavih rezultata.

I tada je pala ideja da se od veslača kvalificiranih na olimpijadu oforme na brzinu dvojci i četverci « sa », koji bi se mogli sigurno plasirati u tim seniorskim neolimpijskim disciplinama u finalne trke a tamo dohvatiti poneku medalju !

Na trenutak stvorila se pomutnja, međutim ubrzo je otklonjena. Olimpijce se ne smije dirati. Oni moraju nastaviti svoj program priprema po ustaljenom planu. U seniorskim disciplinama prošli smo stvarno loše, ali su juniori odradili fantastičan posao. Imali smo čak 6 posada u B finalu (?), tri posade u A finalu. Dubl (Kušurin, Vekić) osvojili su srebrnu a Domagoj Jelić u skifu brončanu medalju. Nitko nije očekivao takav uspjeh juniora.

Što pišu novinski izvjestitelji iz Sidneya

Gripa hara Sidneyom. Čak 800 tisuća žitelja Sidneya zaraženo je gripom. Saragi je puklo veslo. Unatoč jakom vjetru veslači odradili prvi trening na olimpijskoj stazi. Vjetar puše i preko 80 km na sat a staza je čas otvorena, čas zatvorena. U « Globusu » izlazi članak o dvojcu « bez ».

Dobitna kombinacija je Saragino iskustvo i Martinova izdržljivost - izjavljuje trener Nikola Bralić i nastavlja - Osmerac se u posljednje vrijeme malo više ističe. Oni su preuzeli ulogu favorita... Ljubomorni su na dvojac bez kormilara, jer smatraju da je dvojac imao bolje uvjete rada. Problem je u tome što je osmerac normu ispunio tek prije mjesec dana, a Saraga i Martinov normu su ostvarili lani (?)

- Prvu utrku imamo 17. rujna, tako da ćemo imati dovoljno vremena za prilagodbu. Za svaki sat razlike u vremenskim zonama potreban je jedan dan. S Banovićem godinama sam bio peti, šesti, a tek sada smo nas dvojica uspjeli osvojiti medalju (SP 1999. u Kanadi) -zaključio je Saraga. Bralić je mnogo oprezniji i kaže: « Svi volimo prva i druga mjesta ali i finale je impresivno dostignuće ».

- Grad nam je obećao ako osvojimo medalju da ćemo dobiti stanove - riječi su Sarage - a ako se vratimo s medaljom « Autocommerce » će nas nagraditi s vozilima iz programa Alfa Romea - još je nadodao Nino.

Iz ovih izjava proizlazi da su finale gotova stvar a pitanje je samo, što će osvojiti i obećano dobit kao nagradu od sponzora. Jesu li oni stvarno uvjereni u svoj uspjeh, ili je to razbacivanje izjavama kao boksača pred ulazak u ring !

Novinar najpoznatijeg američkog sportskog lista « Sport Illustrated » Brian Cazaneo u svojim prognozama ne vidi veslače hrvatske među osvajačima medalja.

- Moramo što prije preskočiti vremensku barijeru - izjavljuje Srećko Šuk za « Večernji list ». Čuljak je podvrgnut doping

kontroli, ali je sve O.K. javljaju « Sportske novosti ».

- Sve je O.K. u olimpijskom selu, ali ne odrađujemo kako je zacrtano. Treniramo rano ujutro dok ne zatvore stazu zbog vjetera. Ljudi koji stanuju oko jezera tvrde, da za vrijeme natjecanja neće biti tako. Ne bi bilo dobro, ni kako drugima, tako i nama – rekao je Boraska novinaru Pineviću.

- Otkad veslanje nije mi se dogodilo da tri puta u tri dana zatvore stazu zbog vjetera. Vremenska razlika nas još malo lomi. Zadrijemam u busu pa mi onda treba pola sata da dodem sebi na treningu – kaže Vujević.

No vinar Pinević razgovara i o drugim stvarima s veslačima, jer je trener Čulin škrt na riječima i nije tip koji voli puno govoriti, pomalo djeluje mrko i odbojno (opisuje ga novinar Pinević). Međutim veslači su više razgovorljivi i jednostavniji.

Sve velike zemlje na svijetu imaju izborna natjecanja, na kojima se moraju potvrditi norme. U našem slučaju dvojac « bez » nije se trebao dokazivati i u tome je cijeli problem. Australci, svjetski prvaci u toj disciplini imali su normu, ali su je morali potvrditi, ali je nisu. Tek u Luzernu kao ponuđenoj posljednjoj šansi potvrdili su se i otišli na olimpijadu – odgovorio je Boraska na upit novinara, kad ga je zapitao što misli o našem dvojcu « bez ».

- Mi smo svojevremeno izborili normu u četvercu « bez » za Atlantu. U Luzernu su nas pobijedili Spličani i oni su otišli na olimpijadu u Atlantu. Nismo potvrdili normu – rekao je Vujević novinaru Pineviću.

- A zašto ste to danas promijenili ?

- Zato što je jak zagrebački lobby – odgovorio je Boraska.

Iz novina se doznaje da se doping kontrole stalno « uvaju » oko staze. Doznajemo da Boraska zna « planut », pa Čuljak, Franković... No, sve je to normalno. Najviše viče kormilar a na vodi nema zafrkancije, ali vani su svi aktivni.

« Nedjeljni Vjesnik » u svojim prognozama vidi sve naše posade u finalu. Novinar Žarko Susić ne vidi probleme u plasmanu dvojca « bez » u polufinale.

- Oni ne mogu biti slabiji od četvrtog mjesta - izjavljuje Saraga « Vjesniku », upitan što misli o osmercu. Istovremeno ga muči prehlada zbog vjetera.

- Svi ovdje razumiju naš jezik. Sve je puno Hrvata, engleski je gotovo nepotreban – tvrdi kormilar Petriško.

- Australci tvrde da je Hrvatska veslačka velesila. Kupio sam boje i sutra vesla bojimo u hrvatske boje. Još trebam negdje naći grb, da nas ne zamijene za Nizozemce – kaže Srećko Šuk.

- Osim Pešalova... možda jednu medalju mogu osvojiti veslači u osmercu – izjavljuje Duško Mrduljaš u « Novom listu » a njemu se pridružuje Dino Rada, srebrni iz Barcelone.

U novinama sve moguće naslovnice od « Vjetrovi nisu na strani veslača » - piše « Jutarnji list » ili « Dva dvojca i osmerac stvoreni za senzacije », kaže novinar Knežević u « Sportskim novostima ». « Koliko mogu Saraga i Martinov » opet naslovnica u « Jutarnjem listu ».

I tako vrijeme prolazi. Malo u « napucavanjima » između veslača o prošlim događajima a novinari kao novinari

NASTUP HRVATSKOG OSMERCA NA SVJETSKOM PRVENSTVU U KANADI

23.8.1999. - ELIMINACIJE

1.	USA	5.40.68
2.	RUMUNJSKA	5.40.83
3.	ITALIJA	5.46.53
4.	NIZOZEMSKA	5.49.15
5.	HRVATSKA Mrduljaš, Vučićić, Buča, Dragičević, Skelin S., Smoljanović, Vujević + Cvitasnić	5.55.02

25.8.1999. - REPASAŽ

1.	BRITANIJA	5.24.89
2.	ITALIJA	5.25.29
3.	KANADA	5.25.49
4.	HRVATSKA	5.30.00

29.8.1999. - FINALE B

1.	AUSTRALIJA	5.26.43
2.	KANADA	5.29.53
3.	HRVATSKA	5.29.42
4.	NJEMAČKA	5.32.35
5.	FRANCUSKA	5.34.77

NA TEMELJU POSTIGNUTOG REZULTATA PREDLOŽENO JE I PRIHVAĆENO DA HRVATSKA IDE NA KVALIFIKACIJE U LUZERN I IZBORITI ODLAZAK NA OLIMPIJADU U SIDNEY. NA TOM SVJETSKOM PRVENSTVU NIZOZEMSKA POSTIGLA JE NAJBRIŽE VRIJEME UOPĆE U SVIJETU U TRCI OSMERACA DO SADA - 5.22.30.

pokušavaju izvući svaku riječ nudeći provokativna pitanja i očekujući još provokativnije odgovore. Konačno put u Sidney treba opravdati a čitatelji u Hrvatskoj «žedni » su detalja i pikanterija.

I konačno posljednje razmišljanje pretočeno na novinski papir prije starta osmerca.

« Nalazimo se u skupini sa svjetskim prvcima Amerikancima i bit će teško izboriti prvo mjesto. Još uvijek razmišljam o taktici za utrku. Odlučiti se za rani napad na Amerikance ili tražiti prilike u repasažu – izjavio je Srećko Šuk za « Novi list » i « Karlovački list », dan prije eliminacija.

Prve trke su počele

Dugo iščekivanje završilo je. Prvi, krenuli su dvojac bez i dubl. Saraga i Martinov odveslali su rutinski u polufinale. Bili su treći u eliminacijama.

- Mogli su i bolje veslati, no najvažnije je da su izborili polufinale. Do polufinala ima dovoljno vremena za pripremu – rekao je smireno nakon utrke Srećko Šuk.

- Imali smo kao i obično, brz start ali nismo se mogli prebaciti u ritam koji nam je trebao. Veslali smo nesložno, svaki za sebe – opravdavao se Saraga prigovarajući Martinovu.

- Veslali su lošije nego na treningu. Ništa od zajedništva. Nisu ostvarili kvalitetan prijelaz s visokog, žestokog tempa na mirniji, a nisu ni pojačali provlak – komentirao je trener Bralić. Međutim to isto vidjeli su i ostali. Tko je kriv za to, veslači ili trener, pitaju se mnogi nezadovoljni gledanjem trke. Je li se to može dogoditi brončanima s prošlog svjetskog prvenstva ? « Sportske novosti » javljaju « Na žalost očekivano ». Vjesnik javlja « Unatoč očajnom veslanju Martinov i Saraga u polufinalu ».

- Ovo nam je najlošija utrka u posljednjih godinu dana – izjavio je u istim novinama Saraga. I tako putem novina Bralić prebacuje greške na veslače, Saraga na Martinova i tako u nedogled. Netko mora biti kriv. Istovremeno dubl, Jamjević, Jukić morali su u repasažu. Prvo mjesto u eliminacijama ni u snu nisu mogli osvojiti.

Dolazi ponedjeljak, 18. rujna

Najvatreniji čekaju noć pred televizorima. Svi raspravljaju ali svi izbjegavaju prognozirati. Svi su u « nešto » uvjereni a boje se izreći. Sve je, kad se posloži, na strani našeg osmerca, ali protivnici su jednako snažni, možda i bolje uveslani, jednako motivirani, jednako ako ne i više iskusni. Kakvu su taktiku pripremili Čulin i Šuk ? približava se taj prvi sudbonosni trenutak, kada momci trebaju pokazati što znaju i kako se snalaze među neprikosnovenim elitnim svjetskim osmercima. Jedno su Muenchen, Pielucio, Luzern. Ovo je olimpijada. Ovdje su pravila ponašanja sasvim drugačije. Ozračje je ovdje također drugačije. Svjetska prvenstva samo su naličje, sjena olimpijade.

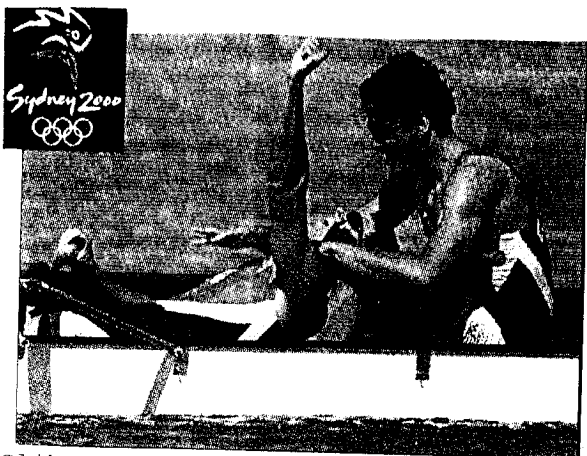
Eliminacijska trka je počela

Hrvatska je startala fenomenalno. Najlošije su krenuli Nizozemci (!) nakon prve dionice hrvatska je prva, USA druga a treći su Talijani. Naši veslaju s lakoćom, poletno, snažno i uvjerljivo. Na tisuću metara počinje « prestrojavanje » snaga. Hrvatska je i dalje uvjerljivo prva a Amerikanci već sve uvjerenije zaostaju. Sada Rumunji izbijaju na treće mjesto, talijani su četvrti a Nizozemci tek peti ! međutim svi znaju da još ništa nije završeno. Počinje druga polovica trke. U trećoj dionici naši i dalje povećavaju prednost pred Amerikancima ! Ali sada kreću Nizozemci furiozno naprijed. Rumunji i dalje drže treću poziciju. Talijane sustižu Nizozemci i tada počinje pakao na jezeru Pernith. Dolazi završnica. Naši odbijaju i posljednji pokušaj Amera, te čak povećavaju na opće iznenađenje prednost pred njima. Ameri se sada bore grčevito za drugo mjesto. Pa, je li je moguće da će ih pobijediti i veslači iz zemlje « tulipana » ? Hrvati ulaze uvjerljivo prvi u cilj, za njima Amerikanci a odmah po tom furiozni Nizozemci. Rumunjska je četvrta a lukavi Talijani s tri četvrtine snage su peti.

Prvi smo u eliminacijama i direktno smo ušli u finale ! Nevjerojatno ! Erupcija radosti u čamcu, uz stazu i pred televizijskim ekranima u Hrvatskoj. Momci su opravdali svoj nastup na olimpijskim igrama. Svrstali su se, ne slučajno među favorite za

zlatnu medalju u « kraljevskoj » disciplini. To se još nikada nije dogodilo našim veslačima.

Iskreno rečeno, bojali smo se, jer početni rezultati ostalih posada nije bio sjajan ni uvjerljiv. Je li će podleći možda

Sliku, koju su objavili svi svjetski mediji. Veselje braće Skelin nakon pobjede nad Amerikancima.

psihozi tih događaja? Međutim sve sumnje su raspršene ovom uvjerljivom eliminacijskom trkom. Na stazi smo vidjeli izvanredno uigranu posadu, beskompromisne « fightere », visoko motivirane i uvjerenе u svoje mogućnosti i sposobnosti.

Hrvatska je ostale iznenađena i zatečena

Ipak samo dobri poznavatelji sporta u nas, vjerovali su u uspjeh ove posade. Jer koliko smo puta neke proglasili budućim pobjednicima ili medaljašima a oni su nas razočarali i posmuli već na početku. Koliko su puta novinari « žedni » senzacija proglasili nekog ili neke apsolutnim favoritima a gruba stvarnost spustila nas je « treskom » na zemlju. Sada smo imali finaliste u najprestižnijoj veslačkoj disciplini na svijetu i to na olimpijadi? Trnoviti devetgodišnji put put uspona i padova u stvaranju osmerca, traženja i odustajanja, pogrešaka i nepovjerenja nestalo je, izgubilo se, potopilo mrgdje na dnu jezera permith. Prvi, ogroman uspjeh je postignut a kako će dalje?

Britanci su gradili svoj osmerac dvije godine za olimpijadu. U Australiju su stigli dva mjeseca prije olimpijade u Sidney. Amerikanci su se pripremali mjesecima u tajnosti za ovaj vrhunski veslački spektakl. Furiozni Nizozemci prošlogodišnji svjetski prvaci uporno su prestrojavali kao i Talijani nekoliko puta svoju posadu, tražeći dobitnu kombinaciju. A sjetimo se Nijemaca, nacija koja osmerac doživljava kao najveću sportsku svetinju, slično kao Amerikanci svoj « Dream team ».

Cijela Hrvatska razgrabila je novine drugi dan

Mediji se natječu naredne dane obavijestiti sve živo u hrvatskoj, što se događalo te noći (po našem vremenu) na jezeru Permith u dalekoj Australiji.

« CRO TORPEDO S DEVET BOJEVIH GLAVA » (Sportske novosti), « OSMERAC – NOVA HRVATSKA SENZACIJA » (Slobodna Dalmacija), « OSAM VELIČANSTVENIH » (Novi list), « BLISTAVI – ŠESTOMJESEČNI – OSMERAC » (Vjesnik), « HRVATSKI OSMERAC – PREGAZIO – AMERIČKI » (Jutarnji list), « HRVATSKI OSMERAC NADJAČAO SVJETSKE PRVAKE » (Večernji list), « OSMERAC JE NAŠE OSMO SVJETSKO ČUDO » , naslovnice su u novinama koje su « skrojili » naši novinski majstori, izvjestitelji i urednici listova. Euforija je zapljusnula kalo lavina ovaj sportski uspjeh Hrvatsku.

Veslači, koji veslači? osmerac! Pa zar su i oni tamo? Pobjedili! Koga? Amerikance!!! Pa zar imamo tako dobre veslače! Ma od kuda oni sada najednom! A vaterpolisti, odbojkašice, atletičari, plivači, Vezmarica, Pešalov? I tako u trenu, preko noći svi su u Hrvatskoj prepoznali naše favorite. Svima su puna usta veslača, najljepšeg i najugodnijeg iznenađenja na « sivim », do tada poluuspiješnim nastupima naših sportaša na olimpijadi.

A što je rečeno o uspješnom plasmanu u finale?

- Fenomenalno! Fenomenalno! fenomenalno! Uzmu li momci slučajno zlato, a ovakvim veslanjem ozbiljno na njega pucaju, bio bi to sportski uspjeh veći i od trećeg mjesta nogometaša na Svjetskom prvenstvu – sav ushićen ponavljao je Žarko Susuč, bard hrvatskog sportskog novinarstva i najstariji sportaski izvjestitelj iz Sidneya, te « sudionik » 12 olimpijada.

29. - 30. 4. - OTVORENO PRVENSTVO ZAGREBA

29. 4. 2000. REZULTATI FINALA A NAKON ELIMINACIJA U 2 -SMA

1.	PARTIZAN	Višacki, Stojić	6.31.38
2.	GUSAR	Skelin N., Skelin S.	6.31.69
3.	CROATIA	Francetić, Čuljak	6.34.02
4.	KOMBINAC.	Vujević/Ja-Zd, Smoljanović/Mla	6.39.08
5.	GUSAR	Franković, Boraska	6.39.31
6.	JADRAN/ZD	Bobić, Dragičević	6.52.81

29. 4. 2000. REZULTATI FINALA B NAKON ELIMINACIJA U 2 -SMA

1.	GUSAR	Mrduljaš, Vučićić	6.52.54
2.	KOMBINAC.	Buča/Ja-Zd, Perinić/Ja-Ri	6.57.12
3.	GUSAR	Ražov, Boban	6.57.72
4.	JADRAN/ZD	Rušev, Milin	7.00.42
5.	MLADOST	Rebić, Šindler	7.09.38
6.	KOMBINAC.	Velimirović/Cro, Erceg/Zgb	7.11.19

NA TEMELJU REZULTATA TRKA SLOŽENI SU ČETVERCI "BEZ"

30. 4. REZULTATI TRKE ČETVERACA BEZ KORMILARA

1.	GUSAR	Skelin N., Skelin S., Boraska, Franković
2.	KOMBINAC.	Vujević, Smoljanović, Čuljak, Francetić
3.	KOMBINAC.	Bobić, Dragičević, Boban, Martinov
4.	KOMBINAC.	Perinić, Buča, Vučićić, Mrduljaš

NA TEMELJU REZULTATA TRKE SLOŽEN JE PRVI I DRUGI OSMERAC

SVE TRKE HRVATSKOG OSMERCA OD ZAGREBA DO SIDNEYA

30. 4. 2000. - OTVORENO PRVENSTVO ZAGREBA

1.	KOMBINAC.	Vujević, Smoljanović, Čuljak, Skelin, Ske-Boraska, Franković, Francetić + Petriško	5.50.22
2.	KOMBINAC.	Perinić, Dragičević, Vučićić, Mrduljaš, Bobić, Martinov, Boban, Buča + Jeličić	5.57.59
3.	KOMBINAC.	Šindler, Rebić, Rušev, Milin, Maletić, Požežanac, Golubiček...	6.00.54

NA TEMELJU IZLUČNE TRKE U FINALU A SLOŽEN JE PRVI I DRUGI 8 -

- Hrvati su iznenadili pobjedom protiv USA i na to ćemo morati posebno pripaziti u finalu – izjavio je Daniel Burke član australskog osmerca, pobjednika druge skupine.

-Pobijediti trostruke svjetske prvake i izboriti finale, to je zaista veliki doživljaj – kazao je Vujević za kojeg su stručnjaci rekli da su takvi rijetki u svijetu da sa « samo » 183 cm visine tako uspješno drži ritam zaveslaja.

- Kada smo od starta povelili, nakon prva dva zaveslaja, vjerovao sam da nas nitko neće dostići – izjavio je iskusni Tihomiri Franković.

-Dogovor je bio da se odmah krene maksimalno, bez kalkuliranja. Pa, koliko se izdrži. A dečki su izdržali sve. Cilj nam je bio osigurati finale a odradili smo to sjajno, skoro bez najmanje greške – rekao je trener Igor Čulin Sportskim novostima.

- Bilo je super. Prvi smo, pobijedili smo Amerikance, ali i oni su u Atlanti ušli izravno u finale kao mi sada, a bili su peti. Dakle ništa nije sigurno – rekao je tada Igor Francetić nakon trke.

« U blistavi australski dan, osam je momaka učinilo za hrvatski sport povijesni pothvat u disciplini rezerviranoj samo za najveće sportske zemlje. Još više je impresionirao način kako su to postigli i to više nego značajna pobjeda. Osmerac je najsloženiji sportski stroj kojem nema ni približno ravna. Od prvog snažnog zaveslaja, do zadnjeg kad izdaje snaga, kad mišići neizdrživo bole, a pluća grčevito traže zrak, nije bilo ni traga sumnje u izvedbu njihovog zadatka. Od trenutka kad se vrh našeg čamca pojavio na čelu elitne skupine, koja je imala presudan zadatak da izabere samo jednu jedinu posadu koja će nakon toga mirno

čekati nastup u finalu šest najboljih svjetskih osmeraca, a svi ostali se još grčevito moraju boriti za to elitno pravo.

Amerikanci ! Njih nimalo ne muče ni mogućnosti ni novac za pripreme. Njih ne muče hoće li dobiti ili ne (skup) čamac a imaju golemi izbor veslača koje su školovali najpoznatiji svjetski treneri» - napisao je u Vjesniku lucidni i najobjektivniji sportski izjavitelj kojeg smo ikada imali. Žarko Susić.

- **Hrvati su odlični. Rutinski su pobijedili favorizirane Amerikance** – opet će reći Daniel Burke, član australskog osmerca.

- Kakvi su naši izgledi u finalu ? Na tipično i već otrcano novinarsko pitanje Igor Čulin, izvanredno smiren, suzdržan i autoritativni trener odgovorio je « **Sve je to u vjetru** ». Sigurno nije mislila « vjetar » kao jednog od važnih faktora u veslanju, nego na bezbroj okolnosti koje će odlučivati tu dramatičnu finalnu trku koja tek predstoji.

- **Odlično smo se pripremili za trku. Odlučili smo na samom početku napasti suparnike. Dečki su pametno odveslali i stigli do pobjede. Kontrolirali su trku i bez teškoća su odbili svaki napad** – bile su suhoparne riječi izbornika Srećka Šuka.

U jutarnjem listu Tomislav Židak piše: « **Kvalifikacije su šokirale Amerikance. Njihov osmerac je kao i « Dream Team », te atletske i plivačke štafete ponos njihovog sporta. U posljednje tri godine nisu izgubili trku. Pregaženi su kao drugorazredni veslači** ».

-**Naš osmerac izrastao je u simbol hrvatskog sporta. Dok odbojkašice na upite o medalji bježe kao vrug od oltara a vaterpolisti postavljaju skromni zadatak – proboj u polufinalama veslači ne « fermaju » ni svjetske prvake** - izjavio je za Jutarnji list Antun Vrdoljak.

- **Bio je to naš dar Krešimiru Čuljku, koji je danas slavio trideseti rođendan** – spomenuo je Tihomir Franković.

U međuvremenu Nikolaj Pešalov osvojio je zlatnu medalju, prvu medalju za Hrvatsku. Odmah je kroz medije prorujila vijest da će mu Split kao nagradu pokloniti stan. Zatečen ovom vijesću gradonačelnik Splita Ivica Škarić očajno je zavapio: « **Splićani strhaju od eventualne zlatne medalje koju će, siguran sam, naši veslači osvojiti u osmercu, OD NJIH OSAM PETERO JE SPLIĆANA, I JA NEZNAM KAO ČEMO STIĆI BUDEMO LI SVAKU MEDALJU NAGRAĐIVALI STANOM. Splićani se boje sami sebe, jer su previše sposobni** ».

Ma gospodine gradonačelnice, ma ne strahuju Splićani, nego vi i gradske strukture, koje u najtrofejniji splitski sport uopće, ulažete « crkavicu ». Koliko je grad uložio u veslanje u posljednjih ne nekoliko godina nego desetljeća, pitamo vas ? Donio vam je pregršt svjetskih i olimpijskih veslačkih medalja do sada a vi...

Barem im omogućite srediti vlasničke odnose (Gusaru) i popraviti im polurazrušeni dom i kupiti poneko veslo, brod i ergometar., možda i koju hranarinu. I sa tim bi bili zadovoljni (op.ur.).

Legendarni hrvatski i splitski veslač Duje Bonačić, član čuvenog zlatnog četverca « bez » sa olimpijade u Helsinkiju (1952), odmah je iz Splita nazvao Misiju hrvatskog olimpijskog odbora u Sidneyu čestitavši dečkima na uspjehu.

-**NEMOJTE NIKOGA IZDVAJATI JER JE SVAKI OD NJIH DAO SVE OD SEBE ZA ULAZAK U FINALE. VJERUJEM DA ĆE SIGURNO DOĆI DO MEDALJE, A MOŽDA I DO ZLATA KAO I MOJ ČETVERAC IZ 1952 – POSLAO JE PORUKU BARBA Duje. Znao je odlično naš mentalitet i što se događa ispod « kože ».** U trenu se razbahaćimo, pojedinci pripisuju uspjeh sebi i samo sebi. Isto tako poznate su mu naše gluposti, te poslije početnih uspjeha, vidio je nebrojeno puta strmoglavu propast naše nerazumnosti a trebalo je samo korak do « kraljevskog trona ». Bila je to iskrena njegova poruka, prenesena do svim našim medijima.

Drugi čamci postigli su objektivno očekivane rezultate

Pretpostavljalo se, da će uspjeh osmerca objektivno motivirati i ostale naše posade, međutim do toga nije došlo. U repasažu dubl Jukić, Jarnjević nisu uspjeli stići do polufinala. Dva dana kasnije osvojili su drugo mjesto i finalu C. Večernji list tada javlja: « **Platili danak neiskustvu** ». Slobodna Dalmacija bila je još drastičnija čak možemo reći prevulgarna napisavši: « **Dvojac na pariće – čisti promašaj** » ???

Čitajući njihov komentar može se jedino razumjeti da ako su bili pod dojmom sjajnog uspjeha osmerca, mogli su tako nešto neodgovorno napisati. Ako nisu znali korz kakve sve filtre prolaze veslači, dok se uspiju kvalificirati na olimpijadu, onda su mogli pitati, jer i najlošije plasiranoj posadi na olimpijadi na veslačkim natjecanjima treba skinuti kapu. Oni su nastup izborili i to s ogromnim naporima.

Zanimljivo je da tako nisu pisali o plivačima ili atletičarima koji su otišli u Sidney s « wild card » ili pozivnicama ispod stola. A što su učinili ?

Dečki iz dubla pošteno su odradili svoj posao u Sidneyu. Zašto nmisu uspjeli više, odgovor smo dobili nakon povratka. Priznali su, da su bili pretrenirani i umjesto top forme, imali su silaznu putanju. Dakle greška je bila u završnim pripremama.

Od dvojica «bez» očekivalo se ipak više, alito je bilo samo subjektivno navijanje i želje neispunjenih nada. I opet novinarske « patke » podgrijavaju animozitet i ljutnju među veslačima. Nazivaju ih osječko-zadarski dvojac a ne zagrebački 8iz Mladosti) Činjenica je da su počeli veslati u Osijeku i Zadru ali svoju karijeru nastavili su u Zagrebu. Što će biti u B finalu najkorektnije je rekao izbornik srećko Šuk: « **Dečki nisu uspjeli. U prve dvije trke nisu blistali. Nakon utrke u B finalu morat ćemo dobro analizirati razlog njihovog neuspjeha. Nisu imali puno nastupa tijekom sezone zbog ozljeda i bolesti. U B finalu teško se poslije ovoga ponovno motivirati, no u ovakvim situacijama pokazuje se pravi karakter** ».

U B finalu osvojili su drugo mjesto. Slobodna dalmacija žestoko kritizira njihov nastup « **Saraga i Martinov kao da su turisti** » piše naslovnica nakon osvojenog osmog mjesta na olimpijadi. « **U prednatjecanju i poluzavršnici, bili su samo bolji od Argetinaca i Egipćana ! Kao da su neki veslački trećeligaši, tako je izgledalo. Ili obični turisti na Igrama** ».

Ipak najobjektivnije pisanje o njihovom nastupu je neizbježni Žarko Susić. On kaže: « **Da su veslali u polufinalu kao u B finalu, našli bi se sigurno u A finalu. Znači Saraga i Martinov ukupno su osmi na OI odnosno na svijetu, a s takvim plasmanom može se pohvaliti malo tko od naših sportaša. Uхватиši jednom ritam, što im u dvije prethodne utrke nije uspijevalo, veoma su sigurno izborili osmo mjesto, što bi u plivanju i atletici značilo nastup u finalu.** »

Komentirajući njihov « neuspjeh » (uspjeh9 ipak se mora zaključiti jedno. Pod psihološkim pritiskom « moramo ući u finale » odveslali su loše. Oslobođeni tog pritiska u B finalu pokazali su svoje prave vrijednosti. Međutim svi događaji oko njih, a ne možemo se otići dojmju, da je tijekom sezone bilo i osobnih kalkulacija, učinilo je svoje. Iskustvo se pokazalo sporadično a samopouzdanje neophodno potrebno nisu mogli dobiti na dvije, tri trke, po koju s odustajanjem. Šteta, da su bili ozbiljniji, o njima bi se sada drugačije razgovaralo.

Još četiri dana do finalne trke osmeraca

Vjerojatno da je ta četiri dana do finalne trke osmeraca vrijeme usporenije prolazilo ili nam se tako činilo. Svakim danom raslo je uzbuđenje a nagađanja o konačnom ishodu sve veća. Tko će biti prvi a gdje će se naći naši ?

(Završetak u narednom broju)

S ruba veslačke staze

Izašao je novi Bilten (2/3) HAVK Mladosti

U prosincu prošle godine izašao je novi broj Biltena HAVK Mladosti i to 2/3. Interni Bilten isključivo se bavi problematikom svojeg kluba i pokušava uključiti što veći broj svojih članova. Urednici su Josip Kostelić i Goran Nuskern a u uredničkom kolegiju su Pravomil Barin, Vladimir Bašić, Josip Kostelić, Vladimir Lasić, Neven Mijat, Darko Mikšić, Goran Nuskern, Dražen Sudić, Branko Vuletić i Darko Zibar.

U ovom broju Goran Nuskern piše osvrt na SJP i SP za neolimpijske discipline u Zagrebu. Darko Zibar napisao je o nastupu seniora na Nations Cupu u Kopenhagenu, o Prvenstvu Hrvatske kraći zapis je od Gorana Nuskerna. In memoriam Matiji Ljubeku. Josip Kostelić piše o godišnjoj skupštini kluba

Posebno je zanimljiv intervju iz pera Mladena Bičkovića s akademikom Andrijom Mohorovičičem članom kluba od 1925. godine. Prof. Neven Mijat pisao je o regati Sveučilišnih osmeraca, prof. Branko Vuletić o Univerzijadi i prevodenju, ing. Nikola Čupin napisao je veslačke priče, Joža Justinić o veslačkim pričama iz davnine a dražen Sudić o školi veslanja i ljetnom kampu HAVK Mladosti u Skradinu. Povijesno je dobar članak O Borisu Beljaku trešnjevačkom «fakinu» reprezentativcu koji je

S ruba veslačke staze

napustio hrvatsku još davne 1952 ali je još uvijek zdušni pomagač Mladosti iz Amerike i aktivni veslač (nastupio je na prvenstvu Hrvatske 1999 kao veteran u 4 - V.

Želja je HAVK Mladosti da Bilten izlazi tromjesečno i da svi članovi kluba dođu do njega.. Inače tiskan je na 20 stranica s 6 stranica u boji.

BILTEN

Hrvatski Akademski Veslački Klub

MLADOST

2/3,

STUDENI 2000.

ISTRA NAJBOLJA U PULI A ČETVRTA U ISTARSKOJ ŽUPANIJI

Kao i svake godine tako je i u 2000. održan izabir najboljih pojedinaca i ekipa u Puli i Istarskoj županiji. I konačno sportski djelatnici grada Pule procijenili su da ovaj puta ta laskava titula treba pripasti veslačkom klubu Istra i to u momčadskoj konkurenciji. I konačno je titula stigla u prave ruke. Najbolji su u momčadskoj konkurenciji dok su u Istarskoj županiji četvrti. Lavovski udio u ovom uspjehu sigurno pripada Andreju Niklesu i Tomislavu Josipoviću,

reprezentativcima na prošlogodišnjem SJP u Zagrebu i njihovim rezultatima. Osim toga nesmiemo zaboraviti i odličan plasman VK Istre na državnom prvenstvu u Zagrebu. Od 20 klubova osvojili su izvanredno 5. mjesto u ukupnom poretku.

BOŽIČNI VESLAČKI MALONOGOMETNI TURNIR KADETA

Tijekom zime a u okviru zimskih priprema svih kategorija veslača kada su treninzi u pravili monotoni, te završavaju pretežno u teretanama i ergometrima, svako natjecanje u bilo kojem drugom sportu dobro dođe. Podržava se natjecateljski duh.

Veslački klub Croatia organizirao je malonogometni turnir za kadetske uzraste i školu veslanja a odazvali su se još Trešnjevka i Zagreb. Bilo je mnogo uzbuđenja tijekom cijelog jutra te zimske subote, polovicom prosinca prošle godine. Održano je šest utakmica a navijanje je bilo bespoštedno i zadivljujuće. Organizacija je bila be bezprijekorna a svi zadovoljni, jer svu se «posade» bez obzira koje su mjesto osvojile dobile diplomu. Organizatori tvrde da će takav turnir biti održavan svake godine. Uz prohladno vrijeme dobro je došao topao čaj, koji je skuhan u ogromnim količinama a sav popijen do posljednje kapi u loncu.

MORNARI NA BJELOLASICI

Splitski Mornar organizirao je za svoje mlade kategorije zimske pripreme u Olimpijskom centru na Bjelolasici. Snijega je bilo ali i nije. Ukupno su boravili osam dana tijekom zimskog raspusta. U Ličko-goranskom kraju 40 fetivih Mornara pomalo je zaboravilo Split, ali su se ipak vratili zadovoljni i presretni. Nema Splita do Splita.

NOVI PREDSJEDNIK U MORNARA

U Mornara na predsjedničkoj dužnosti kluna došlo je do promjena. Gospodin Mladen Bujas zbog bolesti odstupio je s predsjedničkog mjesta a Upravni odbor Mornara izabrao je novog. Borisa Anzulovića. Dosadašnji predsjednik Mladen Bujas, koji je bio izabran još 1993. posebno je poznat po osnivanju veslačkog kluba na Visu. Nažalost zbog neshvaćanja struktura grada Visa, taj klub se nažalost nije održao.

TRENERKE PROMJENE U MORNARA

Doznajemo da trener juniora Mornara Tonči rdišić odlazi na odsluženje vojnog roka u HV a Josip-Bepo Berečka trenutno će ostati jedini juniorski trener. Međutim u Mornar a školu veslanja preuzet će naša trenerska legenda Nikola Stipaničev Pićo a pomagat će mu donedavno aktivan veslač Nediljko Kučić inače student fizičke kulture u Splitu.

SVETI KRŠEVAN IDE DALJE

Kako nas je izvjestio predsjednik novoosnovanog kluba u Zadru Zlatko Buzina, jedreličarski klub Sv. Krševan dao je novoosnovanom klubu prostorije-hangar koji se generalno uređuje, betonira i priprema svrsi. Kako novi klun nema novaca sami izrađuju pod stručnim vodstvom marka Perinovića 6 ergometara koji će uskoro biti završeni. Najveći su problem razumljivo čameci ali i tu se traži rješenje, koje bi moglo uskoro biti na vidiku.

Najbolji sportaši Hrvatske pred proglašenje najboljih u izboru Sportskih novosti.

I Blanka Vlašić čestitala je svim članovima osmerca na osvajaju najbolje ekipe.

Ivica Račan čestitao je najuspješnijim sportašima..

Nakon podjela nagrada upuštanje uz čašu pića u hotelu Intercontinental.

Branimir Vujević daje izjavu za HTV.

Svi pojedinačni i ekipni pobjednici snimljeni za povijest hrvatskog sporta.

Još jedno priznanje osmercu ovaj puta u Splitu.

Pred start Božićne utrke kutera u Splitu, 2000.

Osmerac je bio najbolja ekipa odlukom HOO u 2000. u Hrvatskoj.

Duško Mrduljaš proglašava osmerac najboljom ekipom HOO.

Branimir Vujević zahvaljuje se na izboru u ime članova osmerca.

Predsjednik republike Stipe Mešić s članovima osmerca na prijemu u HNK-a.

Sudionici 1. Skupštine veslačkih sudaca HVS-a na Jarunu.

Bilo je hladno gledajući suparnike turnira i zato je topao čaj dobro došao za grlo i tijelo.

Učesnici zagrebačkih veslačkih klubova s malonogometnog Božićnog turnira.